

2^ο ΓΕΛ ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ ΣΧ. ΕΤΟΣ 2014-2015

ΘΕΜΑ:

**«ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ»**

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ
ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ-ΑΝΑΒΙΩΣΗ

Οι **Ολυμπιακοί αγώνες** στην αρχαιότητα ήταν η πιο σημαντική διοργάνωση της αρχαίας Ελλάδας και διεξάγονταν στην Αρχαία Ολυμπία κάθε τέσσερα χρόνια το 776 π.Χ.. Στα Ολύμπια έπαιρναν μέρος αθλητές από όλη την Ελλάδα (και αργότερα από άλλα μέρη) και σταδιακά απέκτησαν ιδιαίτερη αίγλη. Η διοργάνωσή τους γινόταν μέχρι το 393 όταν ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος απαγόρευσε την διεξαγωγή τους. Από το 776 π.Χ. και μετά οι Αγώνες, σιγά-σιγά, έγιναν πιο σημαντικοί σε ολόκληρη την αρχαία Ελλάδα φτάνοντας στο απόγειο τους κατά τον 6ο και 5ο αι. π.Χ.. Οι Ολυμπιακοί είχαν επίσης θρησκευτική σημασία αφού γίνονταν προς τιμή του θεού Δία, του οποίου το τεράστιο άγαλμα στεκόταν στην Ολυμπία. Ο αριθμός των αγωνισμάτων έγινε είκοσι και ο εορτασμός γινόταν στην διάρκεια μερικών ημερών. Οι νικητές των αγώνων θαυμάζονταν και γίνονταν αθάνατοι μέσα από ποιήματα και αγάλματα. Το έπαθλο για τους νικητές ήταν ένα στεφάνι από κλαδί ελιάς.

Τα κύρια αγωνίσματα των ολυμπιακών αγώνων στην αρχαία Ελλάδα ήταν 6 : αγώνες δρόμου, πάλη, πυγμαχία. Παγκράτιο, πένταθλο, αρματοδρομίες.

Αγώνες δρόμου

Ο απλός αγώνας δρόμου, το «στάδιον» ήταν το πρώτο αγώνισμα που καθιερώθηκε. Μέχρι τους 15ους Ολυμπιακούς αγώνες οι αθλητές που έπαιρναν μέρος φορούσαν μια μικρή ποδιά, ενώ αργότερα αγωνίζονταν εντελώς γυμνοί, επιδεικνύοντας την επίδοσή τους στο πολεμικό βάδισμα και τρέξιμο. Τέρμα ήταν το σημείο που βρίσκονταν το βραβείο, ενώ οι θεατές στέκονταν δεξιά και αριστερά κατά μήκος της αμμώδους διαδρομής που είχε μήκος εξακοσίων Ολυμπιακών ποδιών (περ. 192 μέτρα). Οι αθλητές ανταγωνίζονταν σε ομάδες τεσσάρων. Οι επί μέρους νικητές ανταγωνίζονταν μεταξύ τους, επίσης σε ομάδες τεσσάρων. Στον «δίαυλο» οι αθλητές έτρεχαν την διπλή διαδρομή επιστρέφοντας στο σημείο της αφετηρίας, ενώ στον «δόλιχο» η διαδρομή ήταν δώδεκα «δίαυλοι», δηλαδή 24 «στάδια». Η διαδρομή του «οπλίτη δρόμου» είχε μήκος δύο «σταδίων», και οι πολεμιστές αρχικά φορούσαν τον πλήρη εξοπλισμό (περικεφαλαία, κνημίδες, ασπίδα) και αργότερα ήταν γυμνοί και κρατούσαν μόνο ασπίδα.

Οι έφηβοι αγωνίζονταν μόνο στο απλό «στάδιο», δηλαδή στον αγώνα δρόμου μιας διαδρομής. Ο Πausanias μνημονεύει επίσης τον αγώνα δρόμου των «Ηλείων παρθένων», οι οποίες έπαιρναν μέρος ντυμένες με έναν κοντό χιτώνα, τον δεξιό ώμο γυμνό και τα μαλλιά λυτά.

Πάλη

Η πάλη ήταν πολύ δημοφιλές άθλημα. Σύμφωνα με τον μύθο ο Θησέας ήταν αυτός που ανακάλυψε την τεχνική της πάλης, έτσι ώστε ο νικητής να μην είναι εξαρτημένος μόνο από την φυσική του σωματική δύναμη, αλλά από την τεχνική, την ευελιξία και την γρηγοράδα των κινήσεών του. Ο έφηβος Κρατίνος απέκτησε φήμη όχι μόνο για την νίκη του, αλλά και για την καλαισθησία των κινήσεων του.

Στην πάλη διακρίνουμε δύο αγωνίσματα. Στο πρώτο ο αθλητής είχε σκοπό να ρίξει τον αντίπαλο τρεις φορές με τους ώμους στο χώμα, ενώ στο δεύτερο ο αγώνας συνεχιζόταν ακόμα και στο έδαφος, μέχρι που ο νικημένος αναγκαζόταν να παραδεχτεί την ήττα του σηκώνοντας το χέρι.

Πυγμαχία

Η πυγμαχία ήταν βίαιο και συχνά θανατηφόρο αγώνισμα. Τα χέρια ήταν ενισχυμένα με χοντρά δερμάτινα λουριά από τον αγκώνα μέχρι τις γροθιές, ενώ τα δάχτυλα έμεναν ακάλυπτα για να κλείνουν σχηματίζοντας γροθιά. Τα λουριά μπορεί να ήταν ενισχυμένα με μικρούς μολυβένιους βόλους ή καρφιά. Σε περίπτωση που ο αγώνας κρατούσε πολύ ώρα χωρίς νικητή, οι αγωνιστές έπρεπε να κάνουν την ονομαζόμενη «κλίμακα». Δηλαδή οι πυγμάχοι στέκονταν ακίνητοι χωρίς να αμύνονται ή να αποφεύγουν το χτύπημα, ενώ εναλλακτικά αντάλλασσαν χτυπήματα μέχρι που ένας από τους δυο κατέρρεε. Αν και πολλές μαρτυρίες έχουμε για τα φοβερά και αιματηρά τραύματα του αγωνίσματος, η τέχνη της πυγμαχίας ήταν άλλη. Νικητής ήταν αυτός που κατόρθωνε να μην χτυπηθεί. Ακόμα καλύτερα ήταν αυτός που κατόρθωνε να μην χτυπηθεί αλλά ούτε και να χτυπήσει

τον αντίπαλο, κάνοντάς τον απλά να καταρρεύσει εξουθενωμένος από τις άκαρπες επιθετικές προσπάθειές του.

Παγκράτιο

Το δυσκολότερο άθλημα στους Ολυμπιακούς αγώνες ήταν αναμφισβήτητα το παγκράτιο. Ήταν συνδυασμός της πάλης και της πυγμαχίας. Ο νικητής έπρεπε να νικήσει συνδυάζοντας την ευελιξία αλλά και την δύναμη της γροθιάς, συμβολίζοντας έτσι τον ηρωικό αγώνα του άοπλου πολεμιστή στην μάχη. Σε αντίθεση με την καθεαυτού πυγμαχία, οι αθλητές του παγκρατίου αγωνίζονταν με γυμνά χέρια και δεν χτυπούσαν με την γροθιά, αλλά με τα δάχτυλα της πυγμής. Δυο θρυλικοί αθλητές του παγκρατίου έμειναν στην ιστορία, ο Θεαγένης και ο Πολυδάμας.

Πένταθλο

Το πένταθλο αποτελείτο από πέντε επί μέρους αγωνίσματα, *τροχάδην, άλμα, πάλη, δισκοβολία και ακόντιο*. Οι αθλητές του πένταθλου ήταν φημισμένοι για την καλαισθησία του αρμονικά γυμνασμένου σώματός τους. Η διεξαγωγή του πένταθλου άρχιζε με την ρίψη δίσκου ή με το άλμα, και συνέχιζε με την ρίψη ακοντίου, τον αγώνα δρόμου και την πάλη. Η προκαταρκτική εξάσκηση που γινότανε στα αθλητικά γυμναστήρια συμπεριλάμβανε τέσσερις κατηγορίες άλματος, το *άλμα ύψους* (επί τόπου), *άλμα ύψους* (με φόρα), *άλμα μήκους* και *άλμα βάθους*, ενώ στους Ολυμπιακούς αγώνες μνημονεύεται μόνο το **άλμα** μήκους. Το άλμα συνοδευόταν από τους ήχους της φλογέρας που έπαιζε το «*Πύθιο άσμα*». Η εκκίνηση γινόταν από μια ελαστική σανίδα, τον «*βατήρα*», ενώ οι αθλητές χρησιμοποιούσαν ένα βοηθητικό όργανο, τους «*αλτήρες*». Ο κανονισμός του αθλήματος επέβαλε στον αθλητή να προσγειωθεί όρθιος και να σταθεί ακίνητος ακριβώς στο σημείο της επαφής του με το έδαφος. Το σημείο της πιθανής προσγείωσης ήταν ανασκαμμένο για να είναι το χώμα λίγο πιο μαλακό. Συχνά συναντάμε σε σχετικές αγγειογραφίες την αξίνα η οποία χρησίμευε για την εκκαφή του σκληρού από την ξηρασία καλοκαιρινού εδάφους, ή για να σηματοδεύουν στο χώμα την επίδοση. Η **δισκοβολία** ήταν αγώνισμα βολής που εξελίχτηκε από την ρίψη πέτρας στην μάχη, και διεξάγονταν αρχικά με απλές πέτρες κάπως μεγάλων διαστάσεων, όπως συμπεραίνουμε από ένα αρχαιολογικό εύρημα στον χώρο της Ολυμπίας. Ο Όμηρος μνημονεύει επίσης τον λίθινο δίσκο των Φαιάκων. Η τεχνική ρίψης δίσκου είναι απαθανατισμένη σε πολλές αγγειογραφίες, ανάγλυφα και ανδριάντες, το πιο φημισμένο από αυτά είναι ο παγκόσμιος γνωστός δισκοβόλος του Μύρωνα.

Το **ακόντιο** ήταν επίσης εμπνευσμένο από το αντίστοιχο πολεμικό ή κυνηγετικό όπλο, αν και στην προκειμένη μορφή ήταν ειδικά κατασκευασμένο για αποκλειστική αθλητική χρήση. Ήταν κοντύτερο, λεπτότερο και ελαφρότερο, ενώ κατέληγε σε μακρύ μυτερό άκρο. Στην μέση του κονταριού ήταν προσαρμοσμένη η «*αγκύλη*», που ήταν λουράκι ή θηλιά για να υποβοηθάει τον αθλητή στην εξακόντισή του, χωρίς όμως να είναι εξακριβωμένη η ακριβής λειτουργία της αγκύλης. Επίσης δεν είναι γνωστό αν το ακόντιο

ήταν άθλημα βολής ή σκοποβολής. Τα αγωνίσματα **δρόμου** και **πυγμαχίας** παρουσιάστηκαν πιο πάνω.

Αρματοδρομία

Η αρματοδρομία διεξάγονταν σε ιδιαίτερο στάδιο, το «ιπποδρόμιο», αγνώστων σήμερα διαστάσεων. Το μοναδικό ιπποδρόμιο που διασώζεται σήμερα στην Ελλάδα βρίσκεται στο Λύκαιο όρος και έχει μήκος 300 μέτρα, ή ενάμιση σταδίου, και πλάτους εκατό μέτρων. Το ιπποδρόμιο της Ολυμπίας πρέπει κατά τα λεγόμενα του Πausανία να είχε μεγαλύτερο πλάτος. Ο μηχανισμός εκκίνησης ήταν εφεύρεση του Κληρίτα, την οποία τελειοποίησε ο Αριστείδης. Στο ένα άκρο του ιπποδρομίου ήταν κτισμένος ο στρογγυλός βωμός του Ταράξιππου, αφού τα άλογα πάθαιναν απροσδόκητα πανικό όταν περνούσαν από το σημείο αυτό.

Οι **Ολυμπιακοί Αγώνες** (είναι αθλητική διοργάνωση πολλών αγωνισμάτων που γίνεται κάθε τέσσερα χρόνια. Η καταγωγή των αγώνων είναι η Αρχαία Ελλάδα, και έχουν αναβιωθεί από τον Γάλλο βαρώνο Πιέρ ντε Κουμπερτέν στα τέλη του 19ου αιώνα. Οι Αγώνες της Ολυμπιάδας, γνωστοί και ως Θερινοί Ολυμπιακοί, τελούνται κάθε τέσσερα χρόνια από το 1896 και μετά, με εξαίρεση τις χρονιές κατά τη διάρκεια των Παγκόσμιων πολέμων. Το 1924 άρχισαν οι ειδικοί Ολυμπιακοί Αγώνες και οι Χειμερινοί Ολυμπιακοί, για χειμερινά αθλήματα. Από το 1994 οι χειμερινοί αγώνες δεν γίνονται πια την ίδια χρονιά με τους Θερινούς Ολυμπιακούς. .

Τελετή Έναρξης

Η τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων θεωρείται πλέον ως η μεγαλύτερη γιορτή κάθε 4 χρόνια. Κάθε πόλη που τους φιλοξενεί, μέσα από αυτή προσπαθεί να περάσει την ιστορία της στον υπόλοιπο κόσμο. Έχει πλέον καθιερωθεί οι τελετές να γίνονται Παρασκευή πριν το πρώτο Σαββατοκύριακο των Αγώνων.

Το πρωτόκολλο που ακολουθεί την τελετή είναι αυστηρό και θα το συναντήσουμε παντού το ίδιο. Έτσι:

- Ο Πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής ΔΟΕ μαζί με τον πρόεδρο της Οργανωτικής Επιτροπής, υποδέχονται τον αρχηγό του κράτους που τους διοργανώνει μέσα στο στάδιο.
- Η παρέλαση των αθλητών. Πριν από κάθε αποστολή προηγείται μια ταμπέλα με το όνομα της συμμετέχουσας χώρας και η σημαία της. Η παρουσίαση γίνεται σύμφωνα με το αλφάβητο της διοργανώτριας χώρας. Εξαίρεση αποτελούν η Ελλάδα που πάντα εισέρχεται πρώτη στο στάδιο και η διοργανώτρια χώρα που εισέρχεται τελευταία.

- Ο λόγος του προέδρου της Οργανωτικής Επιτροπής, πάντα τελειώνει με την φράση "I have the honour of inviting ..., President of the International Olympic Committee, to speak."
- Ο λόγος του προέδρου της ΔΟΕ, πάντα τελειώνει με την φράση, , "I have the honour of inviting ... (the Head of State) to proclaim open the Games of the... Olympiad of the modern era."
- Ο αρχηγός του κράτους που κηρύσσει την έναρξη των αγώνων λέγοντας στην μητρική του γλώσσα τα παρακάτω "I declare open the Games of ... (name of City) celebrating the ... Olympiad of the modern era." (πχ Κηρύσσω την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας και τον εορτασμό της 28ης Ολυμπιάδος της σύγχρονης εποχής).
- Η Ολυμπιακή σημαία και ο Ολυμπιακός Ύμνος. Κατά την διάρκεια του Ολυμπιακού ύμνου, η σημαία εισέρχεται (οριζόντια) στο στάδιο και υψώνεται σε ιστό μέσα σε αυτό.
- Η Ολυμπιακή Λαμπαδηδρομία και το άναμμα του βωμού. Αθλητές φέρνουν την Ολυμπιακή φλόγα μέσα στο στάδιο και δίνοντας ο ένας στον άλλον την δάδα τελικά ανάβουν τον βωμό.
- Ο όρκος των αθλητών και των κριτών.
- Απελευθέρωση περιστεριών (σημ. Μετά τους Ολυμπιακούς της Σεούλ το 1988 και τα περιστέρια που κάηκαν επειδή κάθισαν στον βωμό, ακολουθείται πιο ελεύθερο πρωτόκολλο. Στην Ατλάντα παιδιά κρατούσαν κοντάρια που πάνω είχαν χάρτινα περιστέρια, στην Αθήνα παιδιά με κλαδιά ελιάς εισήλθαν στο στάδιο).
- Ο ύμνος της διοργανώτριας χώρας
- Το καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

Τελετή Λήξης

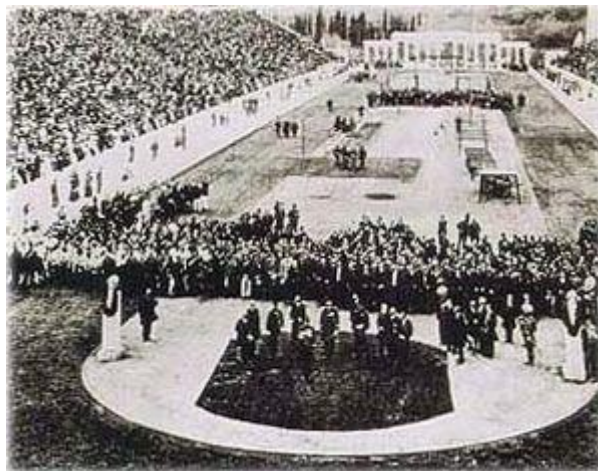
Η τελετή λήξης σε αντίθεση με αυτή της έναρξης έχει έναν πιο χαλαρό χαρακτήρα.

Κύρια σημεία της είναι:

- Καλλιτεχνικό πρόγραμμα
- Η είσοδος των σημαιών των χωρών που συμμετείχαν. Συνήθως μπαίνουν όλες μαζί, αλλά στην κορυφή της πομπής βρίσκονται οι σημαίες της διοργανώτριας χώρας, της επόμενης χώρας που θα τους διοργανώσει αλλά και της Ελλάδας.
- Η είσοδος των αθλητών που συμμετείχαν. Αυτή δεν γίνεται με κάποια σειρά, αλλά μπερδεμένα.

- Η ανάκρουση των Εθνικών Ύμνων της Ελλάδας (ως φόρος τιμής για την χώρα που γέννησε τους Αγώνες-καθιερώθηκε το 1928), της χώρας που διοργανώθηκαν και της χώρας που θα διοργανωθούν οι Αγώνες.
- Η είσοδος της Ολυμπιακής σημαίας της Αμβέρσας. Την φέρνει μέσα στο στάδιο ο δήμαρχος της διοργανώτριας πόλης, ο οποίος την παραδίδει στον πρόεδρο της ΔΟΕ.
- Η παράδοση της Ολυμπιακής σημαίας στην επόμενη διοργανώτρια πόλη. Ο πρόεδρος της ΔΟΕ την παραδίδει στον δήμαρχο της πόλης.
- Η παρουσίαση ενός μικρού καλλιτεχνικού δρώμενου από την επόμενη διοργανώτρια πόλη.
- Ο Πρόεδρος της ΔΟΕ κηρύσσει την λήξη των Ολυμπιακών Αγώνων και καλεί όλη την νεολαία της γης να συγκεντρωθεί στην επόμενη διοργανώτρια πόλη και τον εορτασμό των Αγώνων της Ολυμπιάδας.
- Το σβήσιμο της Ολυμπιακής φλόγας στον βωμό.
- Καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

Τελετή έναρξης ΑΘΗΝΑ 1896

Η τελετή έναρξης στο Παναθηναϊκό Στάδιο

Κύριο λήμμα: Τελετή έναρξης Θερινών Ολυμπιακών Αγώνων 1896

Η έναρξη των Αγώνων της 1ης Ολυμπιάδας πραγματοποιήθηκε στις 6 Απριλίου 1896 (25 Μαρτίου με το παλιό ημερολόγιο), που συνέπιπτε με τη Δευτέρα του Πάσχα για τους ορθοδόξους και τους καθολικούς, αλλά και με την εθνική επέτειο της ανεξαρτησίας της Ελλάδας από τους Τούρκους.

Από το πρωί η ατμόσφαιρα ήταν εορταστική στους δρόμους και στις πλατείες της πόλης, ενώ το πλήθος κατέκλυσε το Παναθηναϊκό Στάδιο από νωρίς το μεσημέρι. Το Στάδιο ήταν κατάμεστο από 80.000 θεατές και η ατμόσφαιρα που δημιουργήσαν καταπληκτική. Κύριο θέμα των συζητήσεων ήταν οι συμμετοχές των ελλήνων αθλητών και η προσδοκία για κατάκτηση μεταλλίων. Παρόντες ήταν επίσης η βασιλική οικογένεια της Ελλάδας, μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, ξένοι αντιπρόσωποι, μέλη της Ιεράς Συνόδου και του ξένου κλήρου και πολλοί άλλοι.

Μετά την ομιλία του προέδρου της οργανωτικής επιτροπής, διαδόχου Κωνσταντίνου, ο βασιλιάς Γεώργιος κήρυξε την έναρξη των Αγώνων με τα εξής λόγια: *"Κηρύττω την έναρξιν των πρώτων εν Αθήναις Διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων. Ζήτω το Έθνος! Ζήτω ο Ελληνικός Λαός!"*.

Ακολούθησαν κανονιοβολισμοί και απελευθέρωση περιστεριών. Στη συνέχεια, εννέα μπάντες και χορωδία 150 ατόμων ερμήνευσαν τον Ολυμπιακό Ύμνο, σε σύνθεση του Σπύρου Σαμάρα και στίχους του Κωστή Παλαμά. Ο ύμνος έγινε δεκτός με ενθουσιασμό από το κοινό. Ακολούθησε η έπαρση της Ελληνικής σημαίας και η ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου από μπάντα όπου κυριαρχούσαν οι φλογέρες και στη συνέχεια η παρέλαση των αθλητών

Τελετή λήξης ΑΘΗΝΑ 1896

Η παρέλαση των νικητών κατά τη διάρκεια της τελετής λήξης, με πρώτο τον Σπύρο Λούη.

Κύριο λήμμα: Τελετή λήξης Θερινών Ολυμπιακών Αγώνων 1896

Το πρωί της Κυριακής 12 Απριλίου, ο βασιλιάς Γεώργιος οργάνωσε ένα επίσημο γεύμα στα Ανάκτορα προς τιμήν των ολυμπιονικών, των ξένων αθλητών, των κριτών και των

αντιπροσώπων του ξένου Τύπου (αν και κάποια αγωνίσματα δεν είχαν ακόμη ολοκληρωθεί). Κατά την ομιλία του στο τέλος του προγεύματος, ξεκαθάρισε ότι κατά τη γνώμη του θα έπρεπε οι Αγώνες να διεξάγονται μόνιμα στην Αθήνα.

Η επίσημη τελετή λήξης πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 15 Απριλίου, αφού είχε αναβληθεί την προηγούμενη ημέρα λόγω κακοκαιρίας. Η βασιλική οικογένεια βρισκόταν και πάλι εκεί για να παρακολουθήσει την τελετή, η οποία "άνοιξε" με τον Εθνικό ύμνο της Ελλάδας και μία ωδή του Πινδάρου στα αρχαία ελληνικά από τον Τζορτζ Ρόμπερτσον (βρετανό αθλητή και λόγιο).

Στη συνέχεια, ο βασιλιάς βράβευσε τους νικητές των Αγώνων. Οι νικητές έπαιρναν ένα ασημένιο μετάλλιο, ένα κλαδί ελιάς και ένα αναμνηστικό δίπλωμα, ενώ οι δεύτεροι έπαιρναν ένα χάλκινο μετάλλιο, ένα κλαδί δάφνης και το δίπλωμα. Οι τρίτοι δεν έπαιρναν μετάλλιο.

Μερικοί από τους νικητές πήραν κάποια επιπλέον βραβεία, όπως ο Σπύρος Λούης που πήρε ένα κύπελλο από τον Μισέλ Μπρεάλ, φίλο του Κουμπερτέν, ο οποίος είχε εμπνευστεί το αγώνισμα του μαραθωνίου. Με τον αλυτάρχη Κωνσταντίνο Μάνο στην κεφαλή, ο Λούης οδήγησε τους αθλητές που πήραν μετάλλια σε ένα γύρο του θριάμβου γύρω από το Στάδιο, ενώ παιζόταν ο Ολυμπιακός Ύμνος.

Στο τέλος της παρέλασης, ο βασιλιάς Γεώργιος αναφώνησε μεγαλόφωνα: *"Κηρύττω την λήξιν των πρώτων Διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων"*. Στη συνέχεια αποχώρησε από το Στάδιο, ενώ η μπάντα έπαιζε τον Εθνικό ύμνο και το πλήθος ζητωκραύγαζε. Ακολούθησε πορεία προς τα Ανάκτορα από το ενθουσιασμένο πλήθος, ενώ το βράδυ φωταγωγήθηκε με πυρσούς η Ακρόπολη και τα πλοία που βρίσκονταν στο λιμάνι του Πειραιά χρησιμοποίησαν τους προβολείς τους για να φωτίσουν τον αττικό ουρανό, κλείνοντας έτσι με θεαματικό τρόπο τους Αγώνες.

ΤΕΛΕΤΗ ΕΝΑΡΞΗΣ ΑΘΗΝΑ 2004

Εντυπωσιακή και ταυτόχρονα λιτή. Συγκινητική με έντονα ιστορικά στοιχεία. Το θέαμα μεγαλειώδες, φαντασμαγορικό, ευρηματικό, χωρίς υπερβολές, με μέτρο. Η Τελετή Έναρξης των Ολυμπιακών της Αθήνας ήταν η καλύτερη αφετηρία για τους 28ους Αγώνες. Το πανανθρώπινο μήνυμα εστάλη σε ολόκληρο τον πλανήτη: άμιλλα, ειρήνη, συμμετοχή, συναδέλφωση...

Η τελετή ξεκίνησε στις 20:45. Ένας κομήτης άναψε τους πέντε Ολυμπιακούς Κύκλους στο κέντρο του Σταδίου, ενώ τον ρυθμό, στους χτύπους της καρδιάς, κρατούσαν τα τύμπανα και οι εθελοντές στις κερκίδες ενδυνάμωναν την συγκινησιακή ατμόσφαιρα.

Ένα χάρτινο καραβάκι, στο κέντρο του Σταδίου, ταξίδευε με ένα μικρό αγόρι, όπως τα όνειρά μας, για ειρήνη. Ένα μήνυμα, που απόψε και τις επόμενες δύο εβδομάδες, έρχεται από την Μεσόγειο, από την Ελλάδα.

Ο φωτεινός Κένταυρος, που με το ακόντιό του, στόχευε το κυκλαδικό ειδώλιο, πάνω στο οποίο αποτυπώνονταν γεωμετρικές πράξεις. Μέσω λείζερ διασπάστηκε σε Κούρο και στη συνέχεια στον Ερμή του Πραξιτέλους.

Έπειτα ένα πανέμορφο άρμα πολλών μέτρων παρουσίασε σαν σε... ταινία την ελληνική ιστορία από τον μινωικό πολιτισμό στο Χρυσό Αιώνα, από την ελληνιστική εποχή στο μεσαιωνικό Ελληνισμό και από τον αγώνα για την Ελευθερία στους νεώτερους ελληνικούς χρόνους.

Όλη η παράσταση, της τελετής έναρξης, μια ζωντανή τοιχογραφία που επέτρεπε στη φαντασία όλων να συνδεθεί με την ιστορία της Ελλάδας και των Ολυμπιακών Αγώνων, την ελευθερία και την ανακωχή.

Η παρέλαση των αθλητών των 202 κρατών που λαμβάνουν μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες έγινε υπό τους ήχους του Τιέστο, του διασημότερου dj στον κόσμο, μία πραγματική πρωτοτυπία από την Οργανωτική Επιτροπή. Τη θέση των εμβατηρίων και των ήχων από συνθέσεις του Μάνου Χατζιδάκι που κυριάρχησαν στην αρχή της Τελετής πήρε η δυνατή μουσική.

Ο Πύρρος Δήμας ήταν αυτός που έκανε πρώτος την είσοδό του στο πανέμορφο Ολυμπιακό Στάδιο με την ελληνική σημαία, ενώ τελευταία μπήκε η ελληνική αποστολή.

Η στιγμή της παρέλασης που έκλεψε την παράσταση ήταν η παρουσία της Κορέας, αφού για δεύτερη φορά Νότιος και Βόρειος Κορέα εμφανίσθηκαν ενωμένες.

Η Ισλανδή Μπιοργκ με εντυπωσιακό φόρεμα ερμήνευσε το τραγούδι Oceania, που γράφτηκε ειδικά για την Τελετή Έναρξης.

Η Ολυμπιακή σημαία

Οκτώ εκπρόσωποι του ελληνικού αθλητισμού μετέφεραν την Ολυμπιακή σημαία: Ο Μιχάλης Μουρούτσος (Χρυσός Ολυμπιονίκης στο Σίδνεϊ το 2000 στην κατηγορία των -58 κιλών του Ταεκβοντό), ο Πέτρος Γαλακτόπουλος (Αργυρός Ολυμπιονίκης στο Μόναχο το 1972 στην κατηγορία των 74 κιλών της Ελληνορωμαϊκής Πάλης, Χάλκινος Ολυμπιονίκης στο Μεξικό το 1968 στην κατηγορία των 70 κιλών της Ελληνορωμαϊκής Πάλης), η Νίκη Μπακογιάννη (Αργυρή Ολυμπιονίκης στην Ατλάντα το 1996 στο Αλμα εις Ύψος -2.03μ-), ο Ηλίας Χατζηπαυλός (Αργυρός Ολυμπιονίκης στο Μόναχο το 1972 στην κατηγορία «Φιν» της Ιστιοπλοΐας), ο Δημοσθένης Ταμπάκος (Αργυρός Ολυμπιονίκης στο Σίδνεϊ το 2000 στην Ενόργανη Γυμναστική στο άθλημα των Κρίκων), ο Βαλέριος Λεωνίδης (Αργυρός Ολυμπιονίκης στην Ατλάντα το 1996 στην κατηγορία των 64 κιλών της Άρσης Βαρών), ο Λεωνίδας Κόκας (Αργυρός Ολυμπιονίκης στην Ατλάντα το 1996 στην κατηγορία

των 94 κιλών της Άρσης Βαρών) και ο Άγγελος Μπασινάς (Μέλος της εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου της Ελλάδας, πρωταθλήτριας Ευρώπης το 2004).

Η Ελληνίδα κολυμβήτρια Ζωή Δημοσχάκη έδωσε τον όρκο του αθλητή, ενώ ο Έλληνας διαιτητής Μπάσκετ, Λάζαρος Βορεάδης τον όρκο του κριτή.

Κακλαμανάκης... ο τελευταίος

Όσο η τελετή πλησίαζε στο τέλος, όλοι περίμεναν να αποκαλυφθεί και το τελευταίο «μυστικό» της βραδιάς. Το μοναδικό που οι διοργανωτές φρόντισαν να κρατήσουν επτασφράγιστο και ο κόσμος ανυπομονούσε να μάθει. Οι επτά τελευταίοι λαμπαδηδρόμοι ήταν ήδη γνωστοί από το πρωί, ποιος από αυτούς όμως θα είχε την ύψιστη τιμή να ανάψει το βωμό στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας;

Μετά από ένα μοναδικής έμπνευσης οπτικό εφέ με λαμπαδηδρόμους να πετούν μέσα στο Ολυμπιακό Στάδιο, στο γήπεδο μπήκε ο Νίκος Γκάλης. Εθνική μπάσκετ... 1987... Αρης, πόσες αναμνήσεις περνούν από το μυαλό όλων.

Ο «Νικ», που ανέκαθεν ήταν καλός στις ασίστ περνά τη δάδα στον στρατηγό Μίμη Δομάζο κι αυτός με ακρίβεια τη δίνει στη Βούλα Πατουλίδου. Δεν υπήρχε περίπτωση να βρεθεί εμπόδιο που να σταματήσει τη Βούλα, πριν παραδώσει τη φλόγα στον Κάχι Καχιασβίλι και εκείνος στο Ιωάννη Μελισσανίδη, που αποθεώθηκε.

Τελικά ο κλήρος έπεσε στη... θάλασσα. Ο Νίκος Κακλαμανάκης δάμαζε με το μιστράλ του τα κύματα στην Ατλάντα, όταν κατακτούσε το χρυσό μετάλλιο το 1996. Στα 35 του έγινε ο αθλητής που έγραψε για πάντα το όνομά του στην Ολυμπιακή ιστορία, ως ο τελευταίος λαμπαδηδρόμος των Αγώνων.

Πέρασε ανάμεσα από τους αθλητές που ήταν συγκεντρωμένοι στον αγωνιστικό χώρο και έφτασε κάτω από το Βωμό που στηρίζεται σε δύο τεράστιους βραχίονες. Ο Βωμός άρχισε να κατεβαίνει μηχανικά προς τον Ολυμπιονίκη ο οποίος παρουσιάζει για τελευταία φορά τη φλόγα στο κοινό.

Άναψε το βωμό και εκείνος υψώθηκε ξανά προς τον ουρανό, από όπου θα φωτίζει την Αθήνα και ολόκληρη την Γη για τις επόμενες 16 ημέρες.

Η ώρα ήταν 12.06 π.μ. της 14ης Αυγούστου του 2004. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες επέστρεψαν σπίτι τους.

Οι ηγέτες στην Τελετή

Πλήθος επωνύμων βρέθηκαν στις εξέδρες του Ολυμπιακού Σταδίου, στην Τελετή Έναρξης των Αγώνων της 28ης Ολυμπιάδας. Αρχηγοί κρατών, αλλά και άνθρωποι του θεάματος και της Τέχνης.

Κάτω από δρακόντεια μέτρα ασφαλείας 35 αρχηγοί κρατών και εστεμμένοι παρακολούθησαν την εντυπωσιακή τελετή έναρξης.

Μεταξύ των ηγετών που παρακολούθησαν την τελετή ήταν: Ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας Τάσος Παπαδόπουλος, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας της Τσεχίας Βάτσλαβ Κλάους, ο πρόεδρος του Αζερμπαϊτζάν Ιλχάμ Αλίεφ, ο πρόεδρος της Αγκόλας Φερνάντο Ντος Σάντος, ο πρόεδρος του Καζακστάν Νουρσουλτάν Ναζαρμπάγιεφ, ο πρόεδρος της Ρουμανίας Ίον Ιλιέσκου, ο πρόεδρος της Γερμανίας Χορστ Κέλερ, ο πρόεδρος της Σερβίας-Μαυροβουνίου Ζβέτοζαρ Μάροβιτς και ο πρόεδρος της Ιταλίας Κάρλο Ατζέλιο Τσιάμπι.

Το «παρών» έδωσαν επίσης οι συναρχηγοί του κράτους του Αγίου Μαρίνου, Μαρίνο Ρικάρντι και Πάολο Μπολίνι, η βασίλισσα Σοφία της Ισπανίας μαζί με την κόρη της Ινφάντα Ελένα, ο πρίγκιπας Γιάαχιμ της Δανίας, ο πρίγκιπ διάδοχος της Νορβηγίας Μάγκνους Χάακον, ο βασιλιάς Αλβέρτος του Βελγίου μαζί με τη βασίλισσα Πάολα και ο πρίγκιπας Φρέντερικ και η πριγκίπισσα Μαίρη της Δανίας.

Στο Ολυμπιακό Στάδιο παρέστησαν ακόμη οι πρωθυπουργοί του Κιρζιστάν Νικολάι Τανάγιεφ, της Λιθουανίας Αλγκίρντας Μπραζάουσκας, της Αλβανίας Φάτος Νάνο, της Βρετανίας Τόνι Μπλερ, της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης Αντνάν Τέρζιτς, της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας Χάρι Κόστοφ, της Λετονίας Ίντουλα Έμσις, της Τουρκίας Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, της Νορβηγίας Κίελ Μάγκνε Μπούντεβικ, της Βουλγαρίας Συμεών και της Ολλανδίας Γιαν Πέτερ Μπαλκενέντε.

Τέλος, παρούσα ήταν η Ζανέλα Μπέκι, σύζυγος του προέδρου της Νοτίου Αφρικής, Τάμπο Μπέκι, καθώς και η σύζυγος του Λίβυου ηγέτη Μουαμάρ Καντάφι, Αλ Κάλεντ-Φατέα.

ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΗΣ ΑΘΗΝΑ 2004

Με ένα μεγάλο λαμπρό ελληνικό γλέντι έπεσε η αυλαία των 28ων Ολυμπιακών Αγώνων. Χωρίς πλέον το άγχος για το χρυσό μετάλλιο αλλά με διάθεση χαράς και νοσταλγίας για κάτι όμορφο που τελειώνει, 70.000 θεατές και δισεκατομμύρια τηλεθεατές παρακολούθησαν την Τελετή Λήξης.

Στο Ολυμπιακό Στάδιο υπήρξαν και την Κυριακή φανταχτερά πυροτεχνήματα και πολλά πλατιά χαμόγελα, όμοια με αυτά που «φορούσαν» όλοι πριν από 17 ημέρες στην Τελετή Έναρξης, συνοδευόμενα όμως από την ικανοποίηση της επιτυχίας των Αγώνων.

Κι αν στην Αθήνα δεν είδαμε έναν «Μίσα» να δακρύζει στο φινάλε, όπως στην Τελετή Λήξης των Ολυμπιακών της Μόσχας, το 1980, πολλά πρόσωπα από τους χιλιάδες των θεατών που

βρέθηκαν στο Ολυμπιακό Στάδιο της Αθήνας για να... αποχαιρετίσουν τους Αγώνες και να τους ευχηθούν «καλό ταξίδι» έως και το μακρινό Πεκίνο, βούρκωσαν.

Ο συνδυασμός του λαμπερού αυγουστιάτικου φεγγαριού, του στεγάστρου-κοσμήματος του Σαντιάγκο Καλατράβα, των χρωμάτων, των μελωδιών και της έμπνευσης του Δημήτρη Παπαϊωάννου, συνέθεσε ένα λαμπερό υπερθέαμα που ταξίδεψε στα πέρατα της γης και διαφήμισε και πάλι την Αθήνα και την πατρίδα μας.

Ένα θέαμα γεμάτο Ελλάδα και Ολυμπισμό. Ένα θέαμα γεμάτο ανθρώπους για τους ανθρώπους. Οι Ολυμπιάδα της Αθήνας έληξε... Η Ολυμπιάδα του Πεκίνου ξεκίνησε...

Η Ελλάδα της παράδοσης

Η Τελετή Λήξης άρχισε, όπως και εκείνη της Έναρξης, με αντίστροφη μέτρηση κατά τη διάρκεια της οποίας το πλήθος μετρούσε. Όταν η αντίστροφη μέτρηση έφτασε το «0», στις 21:17 λεπτά ώρα Ελλάδας, πυροτεχνήματα μετέτρεψαν τη νύχτα σε ημέρα πάνω από τον ουρανό του Ολυμπιακού Σταδίου και ακολούθως μπήκαν στο κέντρο του αγωνιστικού χώρου, στο οποίο βρισκόταν ένα χωράφι με στάχια, οι γνωστοί μας τραγουδιστές, Χάρις Αλεξίου, Δήμητρα Γαλάνη, Μαρινέλλα, Γιώργος Νταλάρας και Γιάννης Πάριος κουνώντας λευκά μαντήλια.

Στη συνέχεια ο Χρόνης Αηδονίδης καλωσόρισε τον κόσμο μελωδικά ερμηνεύοντας το τραγούδι: «Φίλοι μ' καλώς ορίσατε». Την ίδια ώρα θεριστές με δρεπάνια διέσχιζαν το χωράφι που συμβόλιζε το θέρος και τη γονιμότητα.

Μετά ήταν η σειρά των περιβόητων κουδουνάτων (η παράδοσή τους προέρχεται από αρχαίο διονυσιακό έθιμο. Οι κουδουνάτοι

ξυπνούσαν με τον θόρυβο τη φύση και τρόμαζαν τα κακά πνεύματα) αλλά και των χορευτών του Τσέστου (ανδρικός χορός του μικτού κυκλικού ζωναράδικου χορού της Βόρειας Ελλάδος) οι οποίοι ξεκίνησαν την συγκομιδή.

Ακολούθως, νέοι με βακχικά στεφάνια έτρεξαν πάνω και γύρω από την εξέδρα φέρνοντας σταφύλια στη σκηνή υπό τους ήχους του «ξημερώνει και βραδιάζει». Μια μεγάλη παρέα συγκεντρώθηκε γύρω από 12 τραπέζια ενώ ένα πανί απλώθηκε στην άκρη της εξέδρας η οποία μετατράπηκε σε πατητήρι για να δημιουργηθεί κρασί.

Στα τραπέζια ανέβηκαν 12 άνθρωποι οι οποίοι συμβόλιζαν έκαστος και ένα μήνα του χρόνου και μια ομάδα χορευτών τσάμικου αποσπάστηκε από το πλήθος και σχημάτισε ένα ημικύκλιο στο κέντρο του χωραφιού όπου ερμήνευσαν τον Ήλιο.

Αμέσως μετά χορευτές του Τσακόνικου ξέφυγαν από το πλήθος και ερμήνευσαν ένα χορό σε 3 ελικοειδείς σχηματισμούς ενώ γυναίκες εισήλθαν στην εξέδρα. Τη... σκυτάλη πήραν 12 γαμήλιες πομπές που εμφανίστηκαν στον αγωνιστικό χώρο ενώ 4 άντρες κουβάλησαν τη νύφη πάνω σε μια καρέκλα ενώ τους ακολούθησε η γαμήλια σημαία και οι καλεσμένοι.

Οι γαμπροί-μήνες περίμεναν τις νύφες ενώ η Δόμνα Σαμίου μαζί με μια γυναικεία χορωδία τραγούδησε το «Καλέ συ» την ώρα που μια σύγχρονη νύφη έτρεξε πάνω στην εξέδρα και συνάντησε τον γαμπρό. Οι καλεσμένοι πέταξαν ρύζι στο ζευγάρι του γάμου, η γιορτή του οποίου ξεκίνησε με τους ερμηνευτές να χορεύουν Καλαματιανό.

Τα τραπέζια έγιναν βάρκες και τα τραπεζομάντιλα πανιά. Κάθε βάρκα, ανάμεσα στις οποίες οι νησιώτες του Αιγαίου χόρευαν Μπάλο, έπλευσε προς το κέντρο της θάλασσας ενώ ο Γιάννης Πάριος ερμήνευε το: «Καλέ συ Παναγιά μου».

Στη συνέχεια η σειρά ενός χαοτικού-χιουμοριστικού συνόλου από σύγχρονους λουόμενους να εμφανιστεί στην εξέδρα αλλά και ένα φορτηγό με καρπούζια με σαφή πρόθεση την παραπομπή στην τσιγγάνικη κοινωνία και παράδοση της χώρας μας.

Η Μαρινέλλα ερμήνευσε το «Άναψε το τσιγάρο», οι ερμηνευτές χόρεψαν τσιφτετέλι πάνω στα τραπέζια και μετά ήρθε η σειρά της Δήμητρας Γαλάνη να πει το «Μανούλα μου». Αγόρια έφτασαν αμέσως μετά στην εξέδρα και έστρωσαν σεντόνια με πρόσωπα γυναικών που λατρεύτηκαν στον ελληνικό κινηματογράφο.

Το... φεγγάρι μπήκε στο Στάδιο και πλησίασε την εξέδρα ενώ η Χάρις Αλεξίου προέτρεπε τους πάντες να πάνε μια βόλτα σε αυτό τον ερωτικό και χλιοτραγουδημένο πλανήτη.

Ένας γαλαξίας εμφανίστηκε την ώρα που αγόρια και κορίτσια (εραστές) συναντήθηκαν και έφυγαν. Φωτιές άναψαν γύρω από το χωράφι όπου τα παιδιά πηδούσαν από πάνω τους ενώ κατά μήκος της εξέδρας σχηματίστηκε μια κομπανία ρεμπέτικου.

«Άγγελοι» κράτησαν γιρλάντες και ο Γιώργος Νταλάρας τραγούδησε το «Στου Θωμά». Ένας ποδηλάτης Τσολιάς κυκλοφόρησε ανάμεσα στις φωτιές καθώς οι ερμηνευτές τον ακολούθησαν. Οι ρεμπέτικες κομπανίες κατέβηκαν από την εξέδρα μεταφέροντας τις γιρλάντες τους, χορευτές από την Κρήτη συνοδευόμενοι από λύρες και λαούτα χόρεψαν τον Μαλεβιζιώτη περιμετρικά της σπείρας από τα στάχια. Χορευτές του Πυρρίχιου εμφανίστηκαν στην εξέδρα βάζοντας στο γλέντι με τον χορό τους την παράδοση του Πόντου χορεύοντας σε μια μεγάλη ευθεία καθώς οι θεριστές μάζεψαν τα στάχια σε δεμάτια.

Ο Γιώργος Νταλάρας πήρε και πάλι μικρόφωνο τραγουδώντας έναν αμανέ την ώρα που μια ομάδα προσφύγων έκανε την εμφάνισή της. Ακολούθησε ένα εκπληκτικό κράμα των μεγάλων φωνών του ελληνικού πενταγράμμου καθώς αρχικά η Χάρις Αλεξίου και αμέσως μετά όλοι οι άλλοι είπαν με τον Γιώργο Νταλάρα το «Μάνα μου Ελλάς».

Ο «Ζορμπάς» συνέχισε το πρόγραμμα «ενώ τουρίστες» ανέβηκαν στην εξέδρα για να φωτογραφίσουν τη γιορτή. Άπαντες λικνίστηκαν στους ρυθμούς του πασίγνωστου ελληνικού ακούσματος και σχημάτισαν τους πέντε Ολυμπιακούς Κύκλους.

Τιμή για τους Μαραθωνοδρόμους

Μετά ήρθε η μεγάλη ώρα για τους νικητές του μαραθωνίου δρόμου οι οποίοι νωρίτερα τερμάτισαν στο Παναθηναϊκό Στάδιο. Και η μεγάλη ώρα ήταν η απονομή των μεταλλίων τους. Οι τρεις νικητές ανέβηκαν στο βήθρο, πήραν τα μετάλλιά τους και γνώρισαν πραγματική αποθέωση. Βέβαια, στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας δεν απολαύσαμε μόνο αυτούς τους τρεις αθλητές αλλά συνολικά 10.500 οι οποίοι παρέλασαν και επίσης αποθεώθηκαν αφού προηγουμένως είχαν εισέλθει στο γήπεδο οι σημαίες κάθε χώρας.

Μια ομάδα κρουστών έπαιξε κατά τη διάρκεια της σκηνής με όργανα αποτελούμενα από μέρη αθλητικού εξοπλισμού ενώ μία ακόμη σειρά πυροτεχνημάτων φώτισε τον ουρανό. Ταυτόχρονα οι οθόνες πρόβαλλαν μεγάλες στιγμές των Αθλητών στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Σκυτάλη στο Πεκίνο

Αφού τέλειωσε η παρέλαση των αθλητών, η Πρόεδρος της «Αθήνα 2004», Γιάννα Αγγελοπούλου/Δασκαλάκη και ο Πρόεδρος της ΔΟΕ, Ζακ Ρογκ, μπήκαν στο Στάδιο και εκφώνησαν τις ομιλίες τους.

Μετά ανέβηκαν στη σκηνή οι Δήμαρχοι Αθηναίων και Πεκίνου για να γίνει κατά σειρά η έπαρση της ελληνικής και της κινεζικής σημαίας με τη «συνοδεία» των Εθνικών ύμνων της Ελλάδας και της Κίνας. Οι δύο Δήμαρχοι κατευθύνθηκαν στη σκηνή περνώντας ανάμεσα από τους αθλητές. Η κ. Ντόρα Μπακογιάννη, που κρατούσε την Ολυμπιακή Σημαία την παρέδωσε στον Πρόεδρο της ΔΟΕ, Ζακ Ρογκ, από τον οποίο την παρέλαβε ο Δήμαρχος του Πεκίνου, Ουάνγκ Κισάν και αμέσως μετά ο Βέλγος «αθάνατος» κήρυξε τη λήξη των Αγώνων.

Η αντίστροφη μέτρηση για τους 29ους Ολυμπιακούς Αγώνες είχε μόλις ξεκινήσει. Από τους φωτεινούς πίνακες προβάλλονταν εικόνες από την προετοιμασία του Πεκίνου για τη μεγάλη αθλητική γιορτή που θα φιλοξενήσει σε τέσσερα χρόνια. Κατόπιν 28 ξυλοπόδαροι με φανάρια στα χέρια εισέρχονται μπήκαν από τις πύλες 1 και 3 ενώ 14 νεαρές γυναίκες με παραδοσιακά όργανα εμφανίστηκαν ανάμεσα στους αθλητές και έφτασαν στην κεντρική σκηνή όπου χόρεψαν και έπαιξαν τα παραδοσιακά τους όργανα.

Η κορυφαία του χορού χόρεψε τον παραδοσιακό κινέζικο χορό κόκκινων λάβαρων ενώ η Huang Doudou μαζί με άλλους 8 παρουσίασαν ένα κλασικό κινέζικο χορό με τη συνοδεία παραδοσιακής μουσικής.

Μια ομάδα παιδιών παρουσίασαν την Όπερα του Πεκίνου στην κεντρική σκηνή καθώς ένα κορίτσι εμφανίστηκε στη σκηνή που έχει το σχήμα ενός φαναριού κρατώντας ένα κόκκινο φανάρι και τραγουδώντας το «Γιασεμί» το οποίο είναι ένα διάσημο παραδοσιακό τραγούδι της Κίνας. Με την ολοκλήρωσή του δύο μεγάλα πανό με το μήνυμα του καλωσορίσματος ξετυλίχθηκαν στην κερκίδα.

Η Φλόγα έσβησε

Η υποστολή της Ολυμπιακής σημαίας υπό τους ήχους του Ολυμπιακού Ύμνου, την οποία και παρέλαβαν 8 εθελοντές και αφού έκαναν τον γύρω του Σταδίου εξήλθαν από την πύλη 2.

Η τελετή είχε φτάσει στην κορύφωσή της. Ο Βωμός άρχισε να χαμηλώνει. Ένας αθλητής και ένα παιδί που κρατούσε ένα φανάρι σε σχήμα σπόρου, εμφανίστηκαν στην κορυφή της σκάλας του Βωμού. Οι χρυσές Ολυμπιονίκες Σ.Μπεκατώρου και Αιμ.Τσουλφά άναψαν το φανάρι του παιδιού από την Ολυμπιακή Φλόγα και μαζί κατέβηκαν τη σκάλα.

Αμέσως έτρεξαν κοντά τους άλλα παιδιά με ίδια φανάρια και τα άναψαν από το φανάρι του πρώτου παιδιού. Τα παιδιά μοίρασαν τη Φλόγα στους αθλητές οι οποίοι με τη σειρά τους άναψαν τα φωτεινά τους μενταγιόν που είχαν φορέσει πάνω από τις καρδιές τους και από αυτούς μεταδόθηκε στο κοινό δημιουργώντας ένα καταπληκτικό θέαμα. Ο Βωμός επανήλθε στην κάθετη θέση του. Το παιδί στράφηκε προς τον βωμό και η Φλόγα έσβησε με ένα φύσημα.

Ας κρατήσουν οι χοροί...

Τα βλέμματα στράφηκαν προς την κεντρική σκηνή όπου άναψε μια φωτεινή γραμμή κάτω από τα πόδια των Ελλήνων ερμηνευτών. Η αρχή της συναυλίας και του... τέλους των 28ων Ολυμπιακών Αγώνων μόλις είχε ξεκινήσει. Μία ακόμη σειρά πυροτεχνημάτων έλαμψε στον ουρανό προς τον οποίο πέταξαν ταυτόχρονα 70 χαρταετοί και 100.000 μπαλόνια.

Στο τελευταίο μέρος της Τελετής Λήξης το κοινό και οι εκατομμύρια τηλεθεατές ανά τον πλανήτη είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν ένα καταπληκτικό μουσικό ψηφιδωτό από μέρος της ελίτ των Ελλήνων ερμηνευτών.

Τραγούδησαν ο Διονύσης Σαββόπουλος, η Ελευθερία Αρβανιτάκη, ο Μιχάλης Χατζηγιάννης, η Άννα Βίση, η Άλκηστις Πρωτοψάλτη, ο Αντώνης Ρέμος και ο Σάκης Ρουβάς. Κατά σειρά ακούστηκαν τα εξής τραγούδια: «Αεροπλάνα και βαπόρια», «Δυνατά-δυνατά», «Θαλασσογραφία», «Καραγκιόζης», «Μισιρλού», «Ποτέ, «Τα πιο ωραία λαϊκά», «Τι λείπει τι φταίει», «Καραπιπερίμ», «Να' ταν η χαρά οικόπεδο», «Μαντουβάλα», «Είσαι», «Για σένα», «Μαύρη θάλασσα», «Αν θυμηθείς το όνειρό μου», «Τα παιδιά του Πειραιά», «Αθήνα» και «Ας κρατήσουν οι χοροί».

Τα αθλήματα των Ολυμπιακών Αγώνων

Η Άρση βαρών θεωρείται το άθλημα των δυνατών. Η ιστορία έχει όμως αποδείξει ότι η δύναμη του αθλητή πρέπει να συνοδεύεται από σωστή τακτική και την

καθοδήγηση ενός άξιου προπονητή. Το άθλημα της 'Αρσης βαρών διεξάγεται σε δυο κινήσεις, που εκτελούνται με την ακόλουθη σειρά: α) αρασέ, β) επολέ ζετέ. Σε κάθε κίνηση επιτρέπονται μόνο τρεις προσπάθειες. Οι αγώνες διοργανώνονται για άνδρες και γυναίκες που αγωνίζονται σε συγκεκριμένες κατηγορίες, σύμφωνα με το σωματικό τους βάρος.

Η Αντιπτέριση διεξάγεται μεταξύ δύο ή τεσσάρων αθλητών. Η ιδιαιτερότητα του αθλήματος, που το διαφοροποιεί από τα υπόλοιπα Ολυμπιακά αθλήματα είναι το διπλό μικτό, δηλαδή η κοινή παρουσία ενός αθλητή και μίας αθλήτριας στο ίδιο ζευγάρι. Βασικός σκοπός του παιχνιδιού είναι να χτυπηθεί το «φτερό» από τη ρακέτα με τέτοιο τρόπο, ώστε να περάσει πάνω από το δίχτυ, να πέσει στο γήπεδο του αντιπάλου και να κερδιθεί ο πόντος. Νικητής ανακηρύσσεται ο αθλητής ή το ζευγάρι που θα κατακτήσει δύο νικητήρια «games» των 15 πόντων το καθένα. Στο απλό γυναικών το «game» ολοκληρώνεται στους έντεκα 11 πόντους.

Η Αντισφαίριση διεξάγεται μεταξύ δύο (απλό) ή τεσσάρων αθλητών (διπλό). Βασικός σκοπός του παιχνιδιού είναι να χτυπηθεί η μπάλα από τη ρακέτα με τέτοιο τρόπο, ώστε να περάσει πάνω από το δίχτυ, να πέσει στο γήπεδο του αντιπάλου και να κερδιθεί ο πόντος. Νικητής ανακηρύσσεται ο αθλητής ή το ζευγάρι, που θα κατακτήσει τρία νικητήρια «set» των έξι «games» το καθένα. Στις γυναίκες ο αγώνας ολοκληρώνεται στα δύο νικητήρια «set».

Γυμναστική

Χάρη, ρυθμός, δεξιότητα, δυναμική κίνηση είναι μερικά μόνο από τα χαρακτηριστικά της Γυμναστικής, ενός από τα πιο δημοφιλή αθλήματα των Ολυμπιακών Αγώνων. Οι αθλητές, με ή χωρίς τη συνοδεία μουσικής, μόνο με το

σώμα τους ή χρησιμοποιώντας όργανα, επιδίδονται σε μια σειρά ασκήσεων όπου τέχνη και αθλητισμός συνυπάρχουν, προσελκύοντας έτσι χιλιάδες θεατές.

Τα αγωνίσματα της Γυμναστικής που καλλιεργούνται διεθνώς είναι: η Ενόργανη Γυμναστική, η Ρυθμική Γυμναστική, το Τραμπολίνο, η Ακροβατική Γυμναστική, η Αεροβική Γυμναστική ατομικού και ομαδικού και η Γενική Γυμναστική.

Στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων περιλαμβάνονται μόνο η Ενόργανη Γυμναστική ανδρών και γυναικών, η Ρυθμική Γυμναστική και το Τραμπολίνο ανδρών και γυναικών.

Η Επιτραπέζια Αντισφαίριση είναι ατομικό άθλημα με ομαδικά και ατομικά αγωνίσματα. Τα ατομικά αγωνίσματα περιλαμβάνουν τα απλά ανδρών και γυναικών, τα διπλά ανδρών και γυναικών και το μικτό.

Στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων το άθλημα της Επιτραπέζιας Αντισφαίρισης

περιλαμβάνει τα εξής τέσσερα αγωνίσματα: απλό ανδρών, απλό γυναικών, διπλό ανδρών και διπλό γυναικών.

Σύμφωνα με την αγωνιστική δομή του Ολυμπιακού Τουρνουά, οι αθλητές θα αγωνιστούν μεταξύ τους ακολουθώντας το σύστημα του απλού αποκλεισμού (Νοκ 'Αουτ). Κάθε αγώνας διεξάγεται σε επτά σετ μάξιμουμ και νικητής ανακηρύσσεται αυτός που κερδίσει πρώτος τέσσερα σετ.

Ιππασία

Τα αναγνωρισμένα από τη Διεθνή Ομοσπονδία Ιππασίας (Fédération Equestre Internationale – FEI) αγωνίσματα είναι τα ακόλουθα: Υπερπήδηση εμποδίων, Ιππική δεξιοτεχνία, Ιππικό τρίαθλο, Reining, Γυμνιπνευτική (vaulting), Μαραθώνιος και Αμαξοδήγηση (driving). Τα επτά αυτά αγωνίσματα συμπεριλαμβάνονται στο αγωνιστικό πρόγραμμα των Παγκόσμιων Πρωταθλημάτων Ιππικών Αγώνων (World Equestrian Games), τα οποία διεξάγονται ανά τέσσερα χρόνια, στο ζυγό έτος μεταξύ δύο θερινών Ολυμπιάδων. Το τελευταίο Παγκόσμιο

Πρωτάθλημα διεξήχθη το Σεπτέμβριο του 2002 στην Jerez της Ισπανίας, ενώ το επόμενο θα λάβει χώρα στο Ααχεν (Aachen) της Γερμανίας το 2006.

Μόνο τρία από τα επτά ιππικά αγωνίσματα συμπεριλαμβάνονται στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων και περιλαμβάνουν ατομικούς και ομαδικούς αγώνες. Τα Ολυμπιακά ιππικά αγωνίσματα είναι τα εξής: Ιππική δεξιότεχνία, Υπερπήδηση εμποδίων, Ιππικό τρίαθλο.

Οι αγώνες **Ιστιοπλοΐας** διεξάγονται σε υδάτινους στίβους. Η σήμανσή τους γίνεται με σηματοδότες, οι οποίες οριοθετούν τις διαδρομές, που πρέπει να ολοκληρώσουν οι αγωνιζόμενοι.

Κατά τη διάρκεια αγώνων Ιστιοπλοΐας οι αθλητές καλούνται να αντιμετωπίσουν όχι μόνο τους αντιπάλους τους, αλλά και απρόβλεπτα και ακραία καιρικά φαινόμενα.

Οι αγώνες του **Κάνοε / καγιάκ** σπριντ είναι αγώνες ταχύτητας σε ήρεμα νερά. Βασικά χαρακτηριστικά του αθλήματος είναι η δύναμη και η ταχύτητα. Στα αγωνίσματα σπριντ με κάνοε ή καγιάκ συμμετέχουν εννέα αθλητές (K1, C1) ή εννέα πληρώματα

(K2, K4, C2) σε κάθε κούρσα, η οποία αποτελείται από εννέα διαδρομές πλάτους 9 μέτρων η κάθε μία. Οι αγώνες πραγματοποιούνται σε Κωπηλατοδρόμιο και οι αθλητές αγωνίζονται στα 500 και 1.000 μέτρα αντίστοιχα (Ολυμπιακές αποστάσεις). Οι προκριματικές σειρές, οι ημιτελικοί και οι τελικοί καθορίζονται ανάλογα με τον αριθμό των συμμετεχόντων αθλητών. Η μύτη της πλώρης του σκάφους που διασχίσει πρώτη τη γραμμή τερματισμού καθορίζει το νικητή, αθλητή ή πλήρωμα. Στα αγωνίσματα σπριντ με κάνοε ή καγιάκ, συμμετέχουν άνδρες και γυναίκες, αλλά όχι μικτά πληρώματα.

Τα βασικά χαρακτηριστικά που διέπουν το άθλημα του Κάνοε /

καγιάκ σλάλομ είναι η επιδεξιότητα, η δύναμη και η τακτική. Το σλάλομ γίνεται σε φυσικά (ποτάμι) ή τεχνητά κανάλια και οι αθλητές καλούνται να διανύσουν μία απόσταση 250-400 μέτρων περνώντας από μία σειρά από «πόρτες» (18-25 πόρτες), χωρίς να τις ακουμπήσουν με το κουπί, το σκάφος ή το σώμα-κεφάλι τους.

Στην **Καλαθοσφαίριση** συμμετέχουν δύο ομάδες. Κατά τη διάρκεια ενός αγώνα, κάθε ομάδα αποτελείται από πέντε παίκτες οι οποίοι παίζουν μέσα στον αγωνιστικό χώρο και διαθέτει πέντε έως επτά αναπληρωματικούς, ανάλογα με την αθλητική διοργάνωση. Οι αναπληρωματικοί αντικαθιστούν παίκτες κατά τη διάρκεια διακοπών στον αγώνα. Σκοπός κάθε ομάδας είναι αφενός να σκοράρει στο καλάθι των αντιπάλων και αφετέρου να εμποδίσει την αντίπαλη ομάδα να σκοράρει. Νικήτρια είναι η ομάδα που με τη λήξη της τέταρτης περιόδου έχει συγκεντρώσει τους περισσότερους πόντους.

Στην **Κωπηλασία** ξεχωρίζουμε δυο είδη σκαφών. Τα σκάφη (σκιφ) στα οποία οι κωπηλάτες κρατούν δυο κουπιά και τα

σκάφη στα οποία οι κωπηλάτες κρατούν από ένα κουπί. Στη κατηγορία των σκιφ, υπάρχει το αγώνισμα του απλού, του διπλού και του τετραπλού σκιφ με πλήρωμα που αποτελείται από έναν, δύο και τέσσερις αθλητές αντίστοιχα. Στη δεύτερη κατηγορία σκαφών, στην οποία οι κωπηλάτες κρατούν ένα κουπί, διεξάγονται τα αγωνίσματα της δίκωπου χωρίς πηδαλιούχο και δίκωπου με πηδαλιούχο με πλήρωμα δύο κωπηλατών, της τετρακώπου χωρίς πηδαλιούχο, της τετρακώπου με πηδαλιούχο και πλήρωμα τεσσάρων κωπηλατών και της οκτακώπου με πηδαλιούχο και

πλήρωμα οχτώ αθλητών. Το τελευταίο είναι ίσως το πιο εντυπωσιακό αγώνισμα της κωπηλασίας.

Επιπρόσθετα, υπάρχουν τα αγωνίσματα για αθλητές ελαφρών βαρών. Ο μέσος όρος βάρους των αθλητών του πληρώματος μιας βάρκας δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα 70 κιλά για τους άνδρες και τα 57 κιλά για τις γυναίκες. Οι αγώνες Κωπηλασίας πραγματοποιούνται σε απόσταση 2.000 μέτρων.

Ο συνδυασμός πέντε τελείως διαφορετικών αθλημάτων συνιστούν το Μοντέρνο **Πένταθλο**, το πιο απαιτητικό άθλημα των Ολυμπιακών Αγώνων. Συγκεκριμένα, οι πενταθλητές διαγωνίζονται στη διάρκεια μιας ημέρας στα εξής πέντε αθλήματα: σκοποβολή, ξιφασκία, κολύμβηση, ιππασία και ανώμαλο δρόμο. Οι απαιτήσεις του αθλήματος είναι ιδιαίτερα υψηλές για τον λόγο αυτό οι αθλητές και οι αθλήτριες Μοντέρνου Πεντάθλου

απαιτείται να αναπτύσσουν σε σημαντικό επίπεδο στοιχεία όπως δύναμη, αντοχή, ταχύτητα αντανakλαστικών και αυτοσυγκέντρωση. Δίκαια ο Πλάτωνας αναφέρει: «Ο φιλόσοφος υστερεί στην εξειδίκευση των επιστημών αλλά είναι καλός σε όλες τις άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις, γι' αυτό και είναι ο καλύτερος των μορφωμένων, όπως και ο πενταθλητής ο οποίος είναι ο πιο καλός των άλλων αθλητών».

Το **Μπέιζμπολ** παίζεται ανάμεσα σε δύο ομάδες των εννέα παικτών. Το παιχνίδι ξεκινάει με το πέταγμα της μπάλας από τον «Pitcher», παίκτη της αμυνόμενης ομάδας, στον «Catcher», ο

οποίος είναι συμπαίκτης του και βρίσκεται πίσω από το «Home plate». Το πέταγμα της μπάλας για να είναι επιτυχές πρέπει να προσπεράσει τον «Batter», παίκτη της επιτιθέμενης ομάδας, μέσα από τα όρια του «Strike».

Η **ξιφασκία**, η οποία αποτελεί την εξέλιξη μιας αρχαίας μορφής μάχης, είναι ένα άθλημα αίθουσας. Κατά τη διάρκεια του αγώνα, οι παίκτες προσπαθούν να πετύχουν τον απαραίτητο αριθμό χτυπημάτων για να κερδίσουν, ενώ ταυτόχρονα αποφεύγουν τα

χτυπήματα των αντιπάλων με επιδέξιες κινήσεις.

Υπάρχουν τρία είδη όπλων, το ξίφος ασκήσεως, το ξίφος μονομαχίας και η σπάθη, στα οποία αγωνίζονται άνδρες και γυναίκες. Η παραπάνω διάκριση βασίζεται τόσο στη μορφή του σπαθιού όσο και στην επιφάνεια-στόχο που θεωρείται έγκυρη και διαφέρει στα τρία όπλα.

Η **πάλη** έχει δύο στυλ: την ελληνορωμαϊκή και την ελευθέρα.

Στην ελληνορωμαϊκή

επιτρέπονται λαβές από τη μέση και πάνω, ενώ στην ελευθέρα επιτρέπονται λαβές σε ολόκληρο το σώμα. Οι αγώνες και των δύο στυλ αποτελούνται από δύο τρίλεπτα μέρη, ανάμεσα στα οποία παρεμβάλλεται ένα διάλειμμα 30 δευτερολέπτων.

Το άθλημα της **Πετοσφαίρισης** έχει δύο αγωνίσματα: την Πετοσφαίριση και το Μπιτς βόλεϊμπολ (βόλεϊμπολ στην άμμο).

Οι αγώνες Πετοσφαίρισης διεξάγονται σε κλειστό γήπεδο μεταξύ δύο ομάδων, που αποτελούνται από έξι βασικούς παίκτες και έξι αναπληρωματικούς έκαστη και σε αγωνιστικούς χώρους διαστάσεων 9 x 9 μέτρων για κάθε ομάδα. Οι αγώνες Μπιτς βόλεϊμπολ διεξάγονται

ανάμεσα σε ομάδες των δύο αθλητών ή αθλητριών, και σε αγωνιστικούς χώρους διαστάσεων 8 x 8 μέτρων για κάθε ομάδα. Τόσο στην Πετοσφαίριση όσο και για το Μπιτς βόλεϊμπολ η κάθε ομάδα έχει σαν στόχο να περάσει η μπάλα πάνω από το δίχτυ και να ακουμπήσει στο έδαφος του γηπέδου της αντιπάλου ομάδας, ενώ παράλληλα να αποφευχθεί αντίστοιχη ενέργεια από την αντίπαλη ομάδα.

Η Ποδηλασία στο Ολυμπιακό Αγωνιστικό Πρόγραμμα περιλαμβάνει τρία αγωνίσματα, την Ποδηλασία Δρόμου, την Ποδηλασία πίστας και την Ορεινή ποδηλασία. Συγκεκριμένα: Η Ποδηλασία δρόμου θεωρείται ως το κορυφαίο αγώνισμα ποδηλασίας. Διεξάγεται σε δημόσιους δρόμους και οι διαδρομές περιλαμβάνουν ανωφέρειες, κατωφέρειες, τμήματα ευθείας καθώς και τεχνικά κομμάτια με στροφές.

Η Ποδηλασία πίστας είναι πιο εξειδικευμένη και πιο σύνθετη από τα υπόλοιπα αγωνίσματα. Περιλαμβάνουν αγωνίσματα μικρών, μεσαίων αλλά και μεγάλων αποστάσεων, όπου η ταχύτητα, η αντοχή και η τακτική είναι σημαντικοί παράγοντες για την κατάκτηση της νίκης.

Το αγώνισμα της Ορεινής ποδηλασίας ξεκίνησε στα μέσα της δεκαετίας 1970 στην Αμερική (Καλιφόρνια), ως είδος διασκέδασης και αναψυχής. Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα μετατράπηκε σε ένα από τα συναρπαστικότερα αγωνίσματα παγκοσμίως, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν επαγγελματικές ομάδες.

Ποδόσφαιρο: Κάθε ποδοσφαιρικός αγώνας παίζεται από δύο ομάδες των 11 αθλητών, ένας εκ των οποίων είναι ο τερματοφύλακας. Αυτός είναι ο μοναδικός παίκτης, ο οποίος μπορεί να φέρει τα χέρια του σε επαφή με τη μπάλα χωρίς να τιμωρηθεί. Στόχος των δύο ομάδων είναι να

σημειώσουν γκολ στο αντίπαλο τέρμα. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η μπάλα να περάσει ολόκληρη τη γραμμή του τέρματος ανάμεσα στα δοκάρια. Η ομάδα που πετυχαίνει τα περισσότερα γκολ κατά τη διάρκεια του αγώνα είναι η νικήτρια. Κάθε αγώνας έχει διάρκεια 90 λεπτών και η διεξαγωγή του ελέγχεται από ένα διαιτητή, ο οποίος έχει την υποχρέωση να εφαρμόζει τους κανονισμούς του αθλήματος. Δύο βοηθοί διαιτητών,

οι οποίοι κινούνται κατά μήκος των πλάγιων γραμμών του αγωνιστικού χώρου διευκολύνουν το έργο του.

Πυγμαχία: Στους Ολυμπιακούς Αγώνες συμμετέχουν μόνο άνδρες. Αγώνες Πυγμαχίας γυναικών εμφανίστηκαν το 1993 αλλά δεν έχουν ακόμα συμπεριληφθεί στο Ολυμπιακό πρόγραμμα. Οι πυγμάχοι στην αρχαιότητα αλλά και σήμερα αγωνίζονται σε ζευγάρια κατόπιν

κλήρωσης, ανά κατηγορία κιλών και θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 17 χρονών και όχι μεγαλύτεροι από 34 χρονών. Ο αγώνας διαρκεί τέσσερις γύρους των δύο λεπτών με μονόλεπτο διάλειμμα ενδιάμεσα των γύρων. Ένας βαθμός δίνεται όταν ο αθλητής χτυπήσει τον αντίπαλό του στο μπροστινό σημείο της κεφαλής ή στον κορμό πάνω από τη ζώνη. Βαθμός σημειώνεται μόνο όταν τουλάχιστον τρεις από τους πέντε κριτές δώσουν το χτύπημα ταυτόχρονα. Το σύνολο των έγκυρων βαθμών μετά το τέλος του 4ου γύρου αναδεικνύουν το νικητή. Αν υπάρχει ισοβαθμία στο τέλος του αγώνα αφαιρείται ο καλύτερος και ο χειρότερος συνολικός βαθμός των πέντε κριτών. Κερδίζει εκείνος που έχει τους περισσότερους βαθμούς από τους υπόλοιπους τρεις κριτές.

Η **Σκοποβολή** είναι ένα τεχνικό άθλημα, με μεγάλη δημοτικότητα παγκοσμίως. Απαιτεί καλή φυσική κατάσταση, τεχνική κατάρτιση καθώς και καλή ψυχολογία. Άνδρες, γυναίκες και παιδιά ανεξαρτήτου ηλικίας μπορούν να αθληθούν, όχι μόνο σε επίπεδο αναψυχής, αλλά και σε επίπεδο πρωταθλητισμού.

Ο **Στίβος** είναι ένα από τα πιο δημοφιλή Ολυμπιακά αθλήματα. Οι αγώνες του αποτελούν την παλαιότερη μορφή οργανωμένου αθλήματος. Είναι συνδεδεμένοι με τις πιο απλές φυσικές δραστηριότητες όπως το τρέξιμο, η ρίψη μιας πέτρας ή το πέρασμα ενός εμποδίου. Σταδιακά οι δραστηριότητες αυτές εξελίχθηκαν, έλαβαν

αγωνιστική μορφή και έγιναν αγώνες δρόμων, αλμάτων και ρίψεων. Το άθλημα του Στίβου χωρίζεται σε δύο κύριες ενότητες, στους αγώνες που διεξάγονται εντός σταδίου και σε αυτούς που διεξάγονται εκτός . Οι αγώνες που γίνονται εκτός σταδίου, είναι ο Μαραθώνιος και το βάδην.

Ένας αγώνας **Σόφτμπολ** παίζεται ανάμεσα σε δύο 9μελείς ομάδες στον αγωνιστικό χώρο με εναλλασσόμενους ρόλους άμυνας και επίθεσης. Σκοπός της ομάδας που είναι σε επίθεση είναι να χτυπήσει τη μπάλα με το ρόπαλο και καταλαμβάνοντας διαδοχικά τις τρεις βάσεις του γηπέδου, να ξαναγυρίσει στην κύρια βάση, από την οποία ξεκίνησε, κερδίζοντας έτσι έναν πόντο. Η αμυντική ομάδα από την άλλη, προσπαθεί να εμποδίσει την επίθεση να κερδίσει πόντους. Οι δύο βασικές παραλλαγές του αθλήματος οι οποίες ορίζονται με βάση τη βολή είναι: η γρήγορη βολή και η αργή βολή. Στους Ολυμπιακούς Αγώνες συμπεριλαμβάνεται ο αγώνας γρήγορης βολής στον οποίο συμμετέχουν μόνο ομάδες γυναικών. Συνολικά συμμετέχουν οχτώ ομάδες εκ των οποίων η μία είναι η ομάδα της εκάστοτε διοργανώτριας χώρας και οι υπόλοιπες εφτά προκρίνονται μέσω προκριματικών ηπειρωτικών διοργανώσεων και το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα.

Το **Ταεκβοντό** είναι μια πολεμική τέχνη αυτοάμυνας. Ως άθλημα αποτελεί ένα συνδυασμό φιλοσοφίας, πνευματικής πειθαρχίας, σωματικής εξάσκησης και ικανότητας. Το Ταεκβοντό καλύπτει ένα μεγάλο φάσμα δραστηριοτήτων, που προάγουν τα ακόλουθα:

- ✓ Την αυτοπροστασία, δηλαδή την ικανότητα ο ασκούμενος να αμύνεται σε οποιαδήποτε μορφή βίας,
- ✓ Την καλή φυσική κατάσταση
- ✓ Το αίσθημα της αυτοπεποίθησης, του σεβασμού και του δικαίου
- ✓ Την καλή υγεία ανεξαρτήτως ηλικίας, φύλου και σωματότυπου

Τον πρωταθλητισμό σε Ολυμπιακό επίπεδο. Το άθλημα θεωρείται ως μία από τις καλύτερες πολεμικές τέχνες αυτοάμυνας και εξασκείται σε επίπεδο πρωταθλητισμού σε περισσότερες από 150 χώρες

Στο Ταεκβοντό ο αθλητής έχει ως στόχο να συγκεντρώσει όσο το δυνατόν περισσότερους πόντους, προκειμένου να ανακηρυχθεί νικητής. Σε περίπτωση που ένας αθλητής τιμωρηθεί με τρεις ποινές, τότε νικητής ανακηρύσσεται ο αντίπαλος παίκτης.

Τζούντο: Οι δύο αθλητές (τζουντόκα) φορούν ο ένας μπλε στολή (τζουντόγκι) και ο άλλος λευκή και αγωνίζονται για πέντε λεπτά. Ο αγώνας διευθύνεται από έναν κεντρικό διαιτητή και δύο κριτές με ισότιμη γνώμη. Οι αποφάσεις παίρνονται με τον κανόνα της πλειοψηφίας και

το αποτέλεσμα δίνεται από το διαιτητή με χαρακτηριστική κίνηση του χεριού και αναφώνηση του βαθμού ή της ποινής. Ένας αγώνας Τζούντο τερματίζεται άμεσα υπέρ του αθλητή, που θα πάρει το βαθμό «Ipppon», αφού πραγματοποιήσει μία επιτυχημένη τεχνική. Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί Ipppon, νικητής αναδεικνύεται ο αθλητής, που έχει τον μεγαλύτερης αξίας βαθμό μετά τη λήξη του χρόνου.

Τοξοβολία: Στους Ολυμπιακούς Αγώνες το άθλημα διεξάγεται στο ύπαιθρο, για τις εξής κατηγορίες: Ατομικό, ανδρών και γυναικών και Ομαδικό, ανδρών και γυναικών. Οι αθλητές αγωνίζονται από όρθια στάση και σκοπός τους είναι να χτυπήσουν με το βέλος τους το μικρότερο εσωτερικό κύκλο, διαμέτρου

12 εκατοστών, ενός στόχου με συνολική διάμετρο 122 εκατοστά. Ο στόχος αποτελείται από 10 ζώνες βαθμολόγησης, οι οποίες οριοθετούνται από 10 ομόκεντρους κύκλους / δακτυλίδια. Το χτύπημα του εσωτερικού κύκλου βαθμολογείται με 10 πόντους, ενώ του εξωτερικού – τελευταίου κύκλου με έναν πόντο. Κάθε επιτυχημένη βολή στα ενδιάμεσα δακτυλίδια, βαθμολογείται με δύο έως εννέα βαθμούς, ανάλογα με το δακτυλίδι που έχει πετύχει ο αθλητής με το βέλος του.

Το τρίαθλο

περιλαμβάνει κολύμβηση, ποδηλασία και τρέξιμο σε συνεχόμενη ροή. Νικητής αναδεικνύεται αυτός που θα περάσει πρώτος τη γραμμή του τερματισμού. Οι αποστάσεις

στα αγωνίσματα του τρίαθλου ποικίλουν αλλά έχουν επικρατήσει οι εξής:

- ▣ Ολυμπιακή απόσταση τρίαθλου: 1500 μ. κολύμβησης, 40χλμ. ποδηλασίας και 10χλμ. τρεξίματος.
- ▣ Απόσταση σπριντ: 750μ. κολύμβησης, 20χλμ. ποδηλασίας και 5χλμ. τρεξίματος.
- ▣ Μεγάλη απόσταση: 4χλμ. κολύμβησης, 120χλμ. ποδηλασίας, 30χλμ. τρεξίματος.

Η κλασική απόσταση είναι αυτή που έχει κυριαρχήσει και είναι αυτή που υπάρχει στο Ολυμπιακό πρόγραμμα. Οι αποστάσεις των αγωνισμάτων στην κλασική (ολυμπιακή) απόσταση αντιστοιχούν στις μεγαλύτερες αποστάσεις που έχουν αντίστοιχες Διεθνείς Ομοσπονδίες (FINA, UCI, IAAF), όσον αφορά στα αγωνίσματα σταδίου. Το τρίαθλο είναι ένα άθλημα που απαιτεί αντοχή, τεχνική και τακτική.

Ο **Υγρός Στίβος**, όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα, περιλαμβάνει τέσσερα Ολυμπιακά αγωνίσματα: την Κολύμβηση, την Υδατοσφαίριση, τις Καταδύσεις και τη Συγχρονισμένη κολύμβηση.

Η κολύμβηση είχε περιληφθεί στο αγωνιστικό πρόγραμμα των πρώτων σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων, που πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα το 1896. Η εντυπωσιακή παρουσία των αγωνισμάτων του Υγρού Στίβου σε Ολυμπιακές διοργανώσεις συνεχίστηκε με

την ένταξη της Υδατοσφαίρισης στο πρόγραμμα των Αγώνων το 1900, στο Παρίσι. Το 1904 οι Καταδύσεις εντάσσονται στο αγωνιστικό πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων στο Σαίντ Λούις. Ογδόντα χρόνια αργότερα, το 1984, η Συγχρονισμένη κολύμβηση εισάγεται ως μέρος του επίσημου αγωνιστικού προγράμματος των Αγώνων του Λος Άντζελες. Τέλος, τα αγωνίσματα των συγχρονισμένων καταδύσεων και της

υδατοσφαίρισης γυναικών προστίθενται για πρώτη φορά ως μέρος του αγωνιστικού προγράμματος των Αγώνων στο Σύννεϋ, το 2000.

Η **Χειροσφαίριση** διεξάγεται σε κλειστό γήπεδο μεταξύ δύο ομάδων οι οποίες απαρτίζονται από επτά παίκτες η κάθε μία. Στόχος της κάθε ομάδας είναι να βάλουν τη μπάλα, την οποία μεταφέρουν με τα χέρια, στην εστία της αντίπαλης περιοχής, επιτυγχάνοντας έτσι «τέρμα». Νικήτρια αναδεικνύεται η ομάδα που θα πετύχει τα περισσότερα τέρματα.

Το **Χόκεϊ** είναι ένα ευρέως διαδεδομένο άθλημα με το οποίο μπορούν να ασχοληθούν άνδρες και γυναίκες όλων των ηλικιών. Ωστόσο, σε υψηλό αγωνιστικό επίπεδο, οι απαιτήσεις είναι μεγαλύτερες: οι παίκτες πρέπει να έχουν πολύ καλή φυσική κατάσταση, αυτοσυγκέντρωση και ομαδικό πνεύμα. Ένας αγώνας Χόκεϊ διεξάγεται μεταξύ δύο 11μελών ομάδων σε δύο ημίχρονα διάρκειας 35 λεπτών το καθένα με ενδιάμεσο διάλειμμα δέκα λεπτών. Σκοπός κάθε ομάδας είναι, χρησιμοποιώντας το ειδικό μπαστούνι, να στείλει τη μπάλα στην εστία της αντίπαλης ομάδας. Ένας αγώνας μπορεί να διεξαχθεί είτε σε κλειστή εγκατάσταση – Χόκεϊ κλειστού χώρου, είτε σε ανοιχτή– Χόκεϊ ανοιχτού χώρου, το οποίο και περιλαμβάνεται στο αγωνιστικό πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων. Συνήθως οι αγώνες Χόκεϊ διεξάγονται σε γρασίδι, ενώ σε υψηλού επιπέδου διοργανώσεις διεξάγονται σε συνθετικό χλοοτάπητα.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ

Στα πλαίσια της Ερευνητικής εργασίας με τίτλο «Ολυμπιακοί Αγώνες» , η ομάδα μας ασχολήθηκε με το θέμα «Ολυμπιακά σύμβολα». Ύστερα από σχετική έρευνα στους υπολογιστές του σχολικού εργαστηρίου, συγκεντρώσαμε πληροφορίες και καταλήξαμε στο ότι τα πλέον χαρακτηριστικά ολυμπιακά σύμβολα είναι τα εξής:

- ✓ Ο Ολυμπιακός Ύμνος
- ✓ Η Ολυμπιακή Φλόγα
- ✓ Ο Όρκος αθλητών
- ✓ Ο Όρκος κριτών
- ✓ Το Ολυμπιακό Έμβλημα
- ✓ Το Σύνθημα των Ολυμπιακών Αγώνων
- ✓ Η Ολυμπιακή Σημαία
- ✓ Το έπαθλο των Ολυμπιακών Αγώνων

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ο Ολυμπιακός Ύμνος γράφτηκε το 1896 από τον έλληνα ποιητή Κωστή Παλαμά και μελοποιήθηκε από τον μουσουργό **Σπύρο Σαμάρα**. Ανακρούστηκε για πρώτη φορά στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896 στην Αθήνα. Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (Δ.Ο.Ε.) τον αναγνώρισε οριστικά σαν Ολυμπιακό σύμβολο το 1958 στην 55η Σύνοδό της στο Τόκυο.

"Αρχαίο Πνεύμα αθάνατο, αγνέ Πατέρα του ωραίου, του μεγάλου και του αληθινού κατέβα, φανερώσου, κι άστραψε εδώ πέρα στη δόξα της δικής σου γης και τ' ουρανού.

Στο δρόμο και στο πάλεμα και στο λιθάρι, στον ευγενών αγώνων λάμψε την ορμή και με τ' αμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι και σιδερένιο πλάσε και άξιο το κορμί.

Κάμποι, βουνά και πέλαγα φέγγουν μαζί σου σαν ένας λευκοπόρφυρος μέγας ναός και τρέχει στον ναό εδώ προσκυνητής σου, αρχαίον πνεύμα αθάνατο, κάθε λαός".

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

Το Ολυμπιακό έμβλημα είναι οι πέντε κύκλοι και αντιπροσωπεύει την ένωση των πέντε ηπείρων καλώντας όλους τους αθλητές του κόσμου να λάβουν μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Οι πέντε κύκλοι-τα χρώματα τους συμβολίζουν

Ο μπλε κύκλος την Ευρώπη,

ο κίτρινος την Ασία,

ο μαύρος την Αφρική,

ο πράσινος την Ωκεανία

και ο κόκκινος την Αμερική.

Σύμφωνα με Pierre de Coubertin

τα χρώματα των κύκλων μαζί με το **λευκό** που είναι το φόντο της σημαίας, αντιπροσωπεύουν όλα τα κράτη της γης, αφού τουλάχιστον ένα από τα χρώματα της σημαίας περιέχεται στη σημαία κάθε χώρας του κόσμου. Επίσης οι 5 κύκλοι, βρίσκονται μεταξύ τους ενωμένοι και αυτό συμβολίζει την **φιλία και την ειρήνη μεταξύ των λαών της γης.**

ΣΥΝΘΗΜΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

"Citius. Altius. Fortius" Πιο γρήγορα. Πιο ψηλά. Πιο δυνατά. Το σύνθημα των Ολυμπιακών Αγώνων απευθύνεται σε όλα τα μέλη του Ολυμπιακού Κινήματος καλώντας τα να ενεργούν σύμφωνα με το Ολυμπιακό Πνεύμα.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΣΗΜΑΙΑ

Η Ολυμπιακή σημαία, όπως και το έμβλημα, ήταν μια ιδέα του Γάλλου βαρόνου **Πιερ ντε Κουμπερτέν** και παρουσιάστηκε στη Σύνοδο της Δ.Ο.Ε. το 1914 στο Παρίσι. Χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το 1920 στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αμβέρσας. Το φόντο της σημαίας είναι λευκό και στη μέση έχει τους πέντε κύκλους, τα χρώματα των οποίων είναι μπλε, μαύρο, κόκκινο, κίτρινο και πράσινο. Σύμφωνα με τον Κουμπερτέν τα χρώματα των κύκλων μαζί με το λευκό αντιπροσωπεύουν όλα τα κράτη της γης, αφού

τουλάχιστον ένα από τα χρώματα της σημαίας περιέχεται στη σημαία κάθε χώρας του κόσμου.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΦΛΟΓΑ

Η αφή της ολυμπιακής φλόγας και η λαμπαδηδρομία τελέστηκαν για πρώτη φορά το 1936 στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου. Η ιδέα ήταν του Γερμανού καθηγητή και μέλους της Γερμανικής Ολυμπιακής Επιτροπής Δρ. Καρλ Ντιμ ο οποίος και την εισηγήθηκε στην Οργανωτική Επιτροπή των ΧΙ Ολυμπιακών Αγώνων. Από τότε η αφή της φλόγας γίνεται πάντα στο ναό της Ήρας στην Αρχαία Ολυμπία.

Από εκεί η δάδα αναμμένη ταξιδεύει στα χέρια λαμπαδηδρόμων μέχρι να φτάσει στη πόλη όπου θα διεξαχθούν οι Αγώνες. Η είσοδος του τελευταίου λαμπαδηδρόμου στο ολυμπιακό στάδιο της εκάστοτε διοργανώτριας πόλης και το άναμμα του βωμού σηματοδοτούν ουσιαστικά την έναρξη των Αγώνων. Από το 1936 έχουν γίνει συνολικά 16 λαμπαδηδρομίες με μεγαλύτερη αυτή των Ολυμπιακών Αγώνων του Σύνδνεϋ η οποία διήρκεσε συνολικά 100 ημέρες.

ΟΡΚΟΣ ΑΘΛΗΤΩΝ

Σύμφωνα με τον Γάλλο Gaston Meyer, ο όρκος των αθλητών παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στην Μεσο-ολυμπιάδα της Αθήνας το 1906. Τον όρκο απαγγέλει ένας από τους αθλητές της διοργανώτριας χώρας κρατώντας μια γωνία της Ολυμπιακής σημαίας περιτριγυρισμένος από τους άλλους αθλητές που κρατάνε την Ολυμπιακή σημαία.

"Στο όνομα όλων των αγωνιζομένων, υπόσχομαι ότι θα λάβουμε μέρος σε αυτούς τους Ολυμπιακούς Αγώνες, σεβόμενοι και ακολουθώντας τους κανόνες οι οποίοι τους διέπουν, μέσα στο αληθινό πνεύμα της ευγενούς άμιλλας, για τη δόξα του αθλητισμού και την τιμή των ομάδων μας".

ΟΡΚΟΣ ΚΡΙΤΩΝ

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. στις 30 Σεπτεμβρίου 1968 στην Πόλη του Μεξικό αποφασίστηκε να προταθεί ένα Ολυμπιακός όρκος κριτών τον οποίο αργότερα συνέθεσε ο Λόρδος Κιλάνιν.

"Στο όνομα όλων των κριτών και αξιωματούχων, υπόσχομαι ότι θα εκτελέσουμε τα καθήκοντά μας κατά τη διάρκεια αυτών των Ολυμπιακών Αγώνων με πλήρη αμεροληψία, σεβόμενοι και τηρώντας τους κανόνες οι οποίοι διέπουν μέσα σε αληθινό πνεύμα ευγενούς αθλητικής άμιλλας".

Κότινος, έπαθλο των Ολυμπιακών Αγώνων

Το μοναδικό βραβείο («**άθλον**») για τους **νικητές** των Ολυμπιακών Αγώνων ήταν ένα **στεφάνι** φτιαγμένο από τον «**κότινο**», δηλαδή την **άγρια ελιά**.

Η ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ

Ολυμπιάδα	έτος	νικητής στο στάδιο	νικητής στον δίαυλο	νικητής στην πάλη	νικητής στην πένταθλο	νικητής στην πυγμαχία	νικητής στην αρματοδρομία
1η	776 π.Χ.	Κόροιβος ο Ηλείος. [1] [2]					
2η	772 π.Χ.	Αντίμαχος από την Ήλιδα. [2]					
3η	768 π.Χ.	Ανδροκλής ο Μεσσήνιος. [2]					
4η	764 π.Χ.	Πολυχάρης από την Μεσσηνία. [2]					
5η	760 π.Χ.	Αισχίνης από την Ήλιδα. [2]					
6η	756 π.Χ.	Οιβώτας ο Δυμαίος. [2]					
7η	752 π.Χ.	Διοκλής ο Μεσσήνιος. [1] [2]					
8η	748 π.Χ.	Αντικλής ο Μεσσήνιος. [2]					
9η	744 π.Χ.	Ξενοκλής ο Μεσσήνιος. [2]					
10η	740 π.Χ.	Δοτάδας από την Μεσσηνία. [2]					
11η	736 π.Χ.	Λεοχάρης ο Μεσσήνιος. [2]					
12η	732 π.Χ.	Οξυθέμης από την Κορώνεια. [2]					
13η	728 π.Χ.	Διοκλής ο Κορίνθιος. [2]					
14η	724 π.Χ.	Δάσμων ο Κορίνθιος. [2]	Ύπενος ο Πίσιος. [2]				
15η [3]	720 π.Χ.	Όρσιππος από τα Μέγαρα. [2]					
16η	716 π.Χ.	Πυθαγόρας από την Λακωνία. [2]					
17η	712 π.Χ.	Πόλος από την Επίδαυρο. [2]					
18η	708 π.Χ.	Τέλλης από την Σικυώνα. [2]		Ευρύβατος από την Λακωνία. [2]	Λάμπης από την Λακωνία. [2]		

19η	704 π.Χ.	Μήνων από τα Μέγαρα.[2]					
20η	700 π.Χ.	Αθηράδας από την Λακωνία.[2]					
21η	696 π.Χ.	Παντακλής από την Αθήνα.[2]					
22η	692 π.Χ.	Παντακλής από την Αθήνα.[2]					
23η	688 π.Χ.	Ικάριος από την Υπηρεσία.[2]				Ονόμαστος από την Σμύρνη.[2]	
24η	684 π.Χ.	Κλεοπτόλεμος από την Λακωνία.[2]					
25η	680 π.Χ.	Θάλπης από την Λακωνία.[2]					Πάγοντας από την Θήβα.[2]
26η	676 π.Χ.	Καλλισθένης από την Λακωνία.[2]					
27η	672 π.Χ.	Ευρυβάτης από την Αθήνα.[2]					
28η	668 π.Χ.	Χιόνης ο Λάκωνας.[2]					
29η	664 π.Χ.	Χιόνης ο Λάκωνας.[2]					
30η	660 π.Χ.	Χιόνης ο Λάκωνας.[2]					
31η	656 π.Χ.	Χιόνης ο Λάκωνας.[2]					
32η	652 π.Χ.	Κρατίνος ο Μεγαρίων.[2]					
33η	648 π.Χ.	Γύγης από την Λακωνία.[2]					Μύρωνας γιος του Ανδρέα, τύραννος της Σικυόνας.[2]
34η	644 π.Χ.	Στόμας ο Αθηναίος.					
35η	640 π.Χ.	Σφαίρος από την Λακωνία.[2]	Κύλων ο Αθηναίος.[2]				
36η	636 π.Χ.	Φρύνων ο Αθηναίος. [2]					
37η	632 π.Χ.	ανδρών: Ευρυκλείδας		εφήβων: Ιπποσθένης			

		από την Λακωνία.[2], εφήβων: Πολυνείτης από την Ήλιδα [2]		από την Λακωνία[2 1			
38η	628 π.Χ.	Όλυνθος από την Λακωνία.[2]			εφήβων: Ευτελίδας από την Λακωνία[2]		
39η	624 π.Χ.	Ρίψοκλος από την Λακωνία.[2]					
40η	620 π.Χ.	Όλυνθέος από την Λακωνία.[2]					
41η	616 π.Χ.	Κλεώνδας από την Θήβα.[2]				εφήβων: Φιλότας από την Σύβαρις.[2]	
42η	612 π.Χ.	Λυκώτας από την Σπάρτη.[2]					
43η	608 π.Χ.	Κλέων από την Επίδαυρο.[2]					
44η	604 π.Χ.	Γέλων από την Λακωνία.[2]					

Συνηθίσαμε να ταυτίζουμε τον αθλητισμό με το αρχαίο ελληνικό πνεύμα. Πρόκειται για ανιστόρητη γενίκευση μιας μόνο πλευράς των αρχαίων αθλητικών αγώνων. Ίσως γιατί οι αρχαίοι Έλληνες λάτρευαν το γυμνό ανθρώπινο σώμα, που το θεωρούσαν το αντιπροσωπευτικότερο δείγμα του κάλλους και στους αγώνες οι αθλητές ήταν ολόγυμνοι. Στην πραγματικότητα στα αρχαία «γυμνάσια» δεν γίνονταν μόνο αθλητικοί αγώνες ή προπονήσεις. Γίνονταν και συζητήσεις ακόμα και γιορτές. Άλλωστε οι αρχαίοι αγώνες (Ολύμπια, Πύθια, Νέμεα και λοιποί) συνδυάζανε πάντοτε τα αθλήματα με την τέχνη. Πολλές τραγωδίες διδάχτηκαν στο πλαίσιο αθλητικών αγώνων.

Φυσικά ορισμένοι αθλητικοί αγώνες (όπως η πάλη, η πυγμαχία και το παγκράτιο) αναπόφευκτα συνοδεύονταν από μεγάλη βιαιότητα, που έβαζε συχνά σε κίνδυνο τη σωματική ακεραιότητα των αθλητών. Όπως αναφέρει ο Λουκιανός (Ανάχαρσις ή περί γυμνασίων), ο Σκύθης διανοητής, που έζησε πολλά χρόνια στην Ελλάδα και πολλοί τον κατατάσσουν μεταξύ των επτά σοφών, δεν μπορούσε να κατανοήσει αυτή τη βία και η απορία του έγινε ακόμα μεγαλύτερη όταν ο Σόλων τον πληροφόρησε πως οι αθλητές υποφέραν τις κλωτσιές, τις τρικλοποδιές και τα γρονθοκοπήματα του αντιπάλου, όχι γιατί κατέχονταν από μανία, ούτε γιατί προσδοκούσαν χρηματικά έπαθλα ή δώρα αλλά μόνο για τη δόξα και την υστεροφημία.

Στην αρχαϊκή και κλασσική εποχή όχι μόνο δεν υπήρχαν επαγγελματίες αθλητές αλλά ούτε και άλλα έπαθλα, εκτός από κάποιο στεφάνι (από κότινο δηλαδή αγριελιά στα Ολύμπια, από μυρτιά ή άλλα φυτά). Ο Φάυλος ο Κρωτονιατής, τρεις φορές Πυθιονίκης ήταν πλοίαρχος και ο Δωριεύς ο Ρόδιος από δύο φορές Ολυμπιονίκης και Νεμεονίκης ήταν πολιτικός.

Στους πρώτους αιώνες των αγώνων οι αποδόσεις των αθλητών βασίζονταν στην ειδική διατροφή και στην ασκητική αγωγή τους. Κατά τον Διογένη τον Λαέρτιο (Η 12,13) τη βασική τροφή των αθλητών την αποτελούσαν ξερά σύκα, χλωρό τυρί και πληγούρι. Αργότερα όμως, σύμφωνα με τον Γαληνό (Υγιεινή Γ1) άρχισαν να τρώνε αποκλειστικά κρέας και μερικοί το παράκαναν. Αναφέρεται πως ο αθλητής Αστυδάμας έφαγε μόνος του φαγητό για εννέα άτομα! Με τον καιρό πολλοί αθλητές γίνονταν παχύσαρκοι και δεν μπορούσαν να πάρουν μέρος σε αγώνες.

Πάντως μη θαρρείτε πως οι Έλληνες είχαν σε μεγάλη υπόληψη τους επαγγελματίες αθλητές. Σύμφωνα με τον Αντρέ Μπονάρ, τον συγγραφέα του περισπούδαστου τρίτομου έργου για το αρχαίο ελληνικό πνεύμα, στην αρχαία Ελλάδα οι πραγματικοί ήρωες ήταν οι σοφοί της. Αυτούς τιμούσε και υπολόγιζε η κοινή γνώμη. Στην αρχαία Ελλάδα οι σοφοί είχαν τη θέση που είχαν οι προφήτες στο Ισραήλ, οι γκουρού στις Ινδίες, οι καλόγεροι στον Μεσαίωνα και οι μπίζνεμαν στη σημερινή Αμερική. Οι περισσότεροι φιλόσοφοι κατέκριναν τον επαγγελματικό αθλητισμό, πως κάνει κακό στο σώμα και στο πνεύμα. Όπως δίδασκε ο Διογένης «η εκγύμναση και η προπόνηση είναι ωφέλιμες ώσπου να κοκκινίσουν τα μάγουλά σου. Τότε πρέπει να σταματάς. Αν συνεχίσεις σου κάνουν κακό και στο σώμα και στο νου».

Ο Ευριπίδης, άνθρωπος σοφός (να θυμηθούμε το δελφικό: σοφός Σοφοκλής, σοφότερος Ευριπίδης, ανδρών δ'απάντων Σωκράτης σοφότατος), στο έργο του «Αυτόλυκος Σατυρικός» του οποίου έχουν σωθεί μόνο αποσπάσματα το λέει καθαρά

ΚΑΚΩΝ ΓΑΡ ΟΝΤΩΝ ΜΥΡΙΩΝ ΚΑΘ' ΕΛΛΑΔΑ
ΟΥΔΕΝ ΚΑΚΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΓΕΝΟΥΣ.

Δηλαδή: Μύρια κακά υπάρχουν στην Ελλάδα / αλλά το χειρότερο είναι των αθλητών το γένος.

Παραεμπιπτόντως το ρητό «νους υγιής εν σώματι υγιεί» δεν είναι αρχαίο ελληνικό αλλά ρωμαϊκό, που το υιοθέτησαν οι Έλληνες κατά τη Ρωμαιοκρατία. Πρώτος ο Ιουβενάλιος γράφει mens sanus incorpore sano. Δεν υπάρχει παλαιότερη ελληνική μνεία του ρητού.

Μπορεί στην αρχαιότητα να μην υπήρχαν φαρμακοδιεγερτικές ουσίες, έδιναν όμως στους αθλητές να τρώνε κατά τη διάρκεια των αγώνων ψωμί που ζυμώθηκε με χυμό του φυτού μύκων ο υπνοφόρος δηλαδή με κάποιο οπιούχο υγρό (Φιλόστρατος περί γυμναστικής) ή εκχυλίσμα φυτών πλούσιων σε αλκαλοειδή, όπως η ιππουρίς (Πλίνιος ο νεώτερος). Την απουσία πάντως διεγερτικών ουσιών την αναπλήρωναν με τη δωροδοκία. Η πρώτη περίπτωση δωροδοκίας έγινε την 98^η Ολυμπιάδα (το 384 π.Χ.) από τον Θεσσαλό Εύπολο, που δωροδόκησε τους αντιπάλους του Αγήνορα, Πρύτανη και Φορμίωνα, για να τον αφήσουν να τους νικήσει στην πυγμαχία. Και στους τέσσερις επιβλήθηκαν βαρύτατα πρόστιμα, από τα χρήματα των οποίων κατασκευάστηκαν έξι ορειχάλκινα αγάλματα του Δία. Τα αγάλματα αυτά και πολλά άλλα, ανάλογης προέλευσης, είδε ο Πausanias () περιηγούμενος την Ολυμπία εξακόσια χρόνια μετά, και μνημονεύει τις επιγραφές που διάβασε στα βάθρα τους και οι οποίες προειδοποιούσαν τους Έλληνες να μην επιδιώκουν τη νίκη με δωροδοκίες και απειλούσαν τους παραβάτες με την οργή των θεών και αυστηρά πρόστιμα.

Κλείνω με ένα ευτράπελο επεισόδιο από κάποιους αθλητικούς αγώνες. Στον αγώνα δρόμου, που λεγόταν «στάδιον», γιατί οι αθλητές έτρεχαν 600 μέτρα (όσο ένα στάδιο δηλαδή, που πριν ταυτιστεί με τα γήπεδα ήταν μέτρο μήκους), διαγωνίζονταν πέντε αθλητές. Από την αρχή φάνηκε πως ένας από αυτούς, ονόματι Χάρμος, δεν μπορούσε να πάρει τα πόδια του. Ένας φίλος του για να του δώσει κουράγιο, άρχισε να τρέχει δίπλα του φωνάζοντας

«Θάρσει Χάρμε!»

Αποτέλεσμα: πέμπτος ήρθε ο φίλος και ο Χάρμος τερμάτισε έκτος!

Ο Παπαδιαμαντόπουλος έδωσε το σήμα εκκίνησης στον Μαραθώνα. Δεκατρείς δρομείς από την Ελλάδα και τέσσερις αθλητές από άλλα έθνη έλαβαν μέρος. Ο Γάλλος [Αλμπέν Λερμιζιό](#) (Albin Lermusiaux) που είχε πάρει και χάλκινο στα 1500 μέτρα μπήκε νωρίς μπροστά και προηγείτο. Στο [Πικέρμι](#) ο Λούης σταμάτησε σε ένα καφενείο και ζήτησε να πιει ένα ποτήρι κρασί, λέγοντας ότι θα τους φτάσει και θα τους προσπεράσει όλους πριν από το τέλος.

Μετά το 32ο χιλιόμετρο, ο Λερμιζιό κατέρρευσε από την εξάντληση. Το προβάδισμα ανέλαβε τώρα ο Αυστραλός [Τέντι Φλακ](#) που πρωτύτερα είχε πάρει μετάλλιο στα 800 και 1500 μέτρα. Ο Λούης άρχισε να ελαττώνει την απόσταση, μέχρι που και ο Αυστραλός, που δεν ήταν συνηθισμένος στις μεγάλες αποστάσεις, κατέρρευσε μερικά χιλιόμετρα αργότερα, αφήνοντας το τελικό προβάδισμα στον Λούη.

Εν τω μεταξύ, στο στάδιο, η ατμόσφαιρα ήταν τεταμένη, ειδικά επειδή ένας αγγελιοφόρος με το ποδήλατο είχε βιαστεί να φέρει την είδηση ότι ο Αυστραλός προηγείτο. Ξαφνικά έφτασε και ένας άλλος αγγελιοφόρος που τον είχε στείλει κάποιος αστυνόμος μόλις ο Λούης μπήκε μπροστά, και ανήγγειλε ότι ένας Έλληνας ήταν πρώτος στον αγώνα δρόμου. Οι χιλιάδες θεατές άρχισαν να πανηγυρίζουν και να τον παροτρύνουν φωνάζοντας «Έλλην, Έλλην ! »

Πινακίδα στο Μαρούσι

Ο Λούης μπήκε στο στάδιο, όπου τον υποδέχτηκε ο λαός μαζί με δυο πρίγκιπες, τον κατοπινό διάδοχο του θρόνου [Κωνσταντίνο](#) και τον [πρίγκιπα Γεώργιο](#) και τον κερνάγανε κρασί, γάλα, μύρα, αυγά πασχαλινά, πορτοκαλάδα και άλλα δώρα. Πολλοί του έταζαν από κοσμήματα ως τζάμπα ξύρισμα στο κουρείο για πάντα. Δεν ξέρουμε αν τελικά τα πήρε όλα αυτά τα δώρα. Ο [Βασιλιάς Γεώργιος](#) ρώτησε τον Λούη τι δώρο θα ήθελε να του προσφέρει, και εκείνος του απάντησε : « Ένα γαϊδουράκι να με βοηθάει να κουβαλάω το νερό. »

Ο Λούης έτρεξε τον μαραθώνιο σε χρόνο 2 ώρες, 58 λεπτά και 50 δεύτερα. Μετά τους Ολυμπιακούς γύρισε στο χωριό του και δεν πήρε μέρος σε κανέναν άλλο αγώνα δρόμου. Έζησε μια ζωή ήρεμη, εργαζόμενος ως αγρότης, και αργότερα ως τοπικός αστυνομικός.

Η σημασία των Ολυμπιακών Αγώνων

Εκείνο που είχε μεγάλη σημασία ήταν η αναγνώριση του προσωπικού κατορθώματος και η πλατιά αναγνώριση της σωματικής και ηθικής αρετής του αθλητή. Η «καρτερία» που επιδείκνυε κατά τη μακρά περίοδο προπόνησης και προσπάθειάς του θεωρούνταν εξαιρετική αρετή. Η ικανότητά του δηλαδή να υποφέρει σιωπηρά και να δείχνει υπομονή στην προπόνηση και την εξάσκηση ήταν μια από τις πιο σημαντικές αρετές που μπορούσε να κατακτήσει και ν' αναπτύξει στα αθλητικά χρόνια της ζωής του.

Επιπλέον, η ηθική ανταμοιβή ήταν αυτό που έκανε τη νίκη να αξίζει όλες τις προσπάθειες και το σωματικό πόνο. Οι ολυμπιονίκες μοιράζονταν το μεγαλείο και την αιώνια δόξα των πρώτων μυθικών ηρώων. Η νίκη ήταν η υψηλότερη τιμή που μπορούσε να πετύχει ένας θνητός, γιατί αποκτούσε φήμη αθάνατη, χάρη στους θεούς που τον ευνόησαν και τον βοήθησαν να κερδίσει.

Η εύνοια των θεών και η πλατιά αναγνώριση που απολάμβανε ο νικητής από την πόλη του αποτελούσαν το υψηλότερο έπαθλο για το οποίο άξιζε να γίνει κάθε δυνατή προσπάθεια στον αγώνα, προκειμένου να κερδηθεί.

Ο κύριος στόχος, ωστόσο, όσων συναγωνίζονταν δεν ήταν ν' αναπτύξουν μια συγκεκριμένη σωματική ικανότητα εις βάρος των άλλων, αλλά να επιτύχουν μια ισορροπημένη ανάπτυξη τόσο των σωματικών όσο και των ηθικών αξιών.

Η πρόκληση, τέλος, που αντιμετώπιζε ο ελληνικός κόσμος ήταν να προάγει τη συνεργασία και να επιδείξει πολιτική ενότητα. Χάρη στην «εκεχειρία», όλες οι ελληνικές πόλεις μπορούσαν να στέλνουν τις επίσημες αποστολές τους, τις «θεωρίες», να παρακολουθήσουν τους αγώνες. Οι πόλεις έδιναν μεγάλη σημασία στο ιερό, όπως φαίνεται από τις αποστολές που έστελναν και τους Θησαυρούς που ανέγειραν στην περιοχή.

Εκεί, επίσης, διάβαζαν τα έργα τους οι διάσημοι Έλληνες φιλόσοφοι, ποιητές και ιστορικοί ενώπιον του κοινού. Αυτές οι εθνικές συναντήσεις εξελίχθηκαν σε ονομαστές πανελλήνιες γιορτές και αποτέλεσαν το μέσο για να προαχθεί η πολιτιστική συνείδηση και να ενδυναμωθεί η ελληνική ταυτότητα.

Η σημασία τους σήμερα

Τι ισχύει σήμερα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες θεωρούνται ακόμα και σήμερα η μεγαλύτερη αθλητική διοργάνωση του πλανήτη. Οι αθλητές θεωρούν τιμή τη συμμετοχή τους σε αυτήν και κάνουν το παν για αυτή την ευκαιρία. Εκατομμύρια κόσμος τις μέρες των αγώνων έχει στραμμένη την προσοχή του σ' αυτούς. Τόσο οι θεατές που παρακολουθούν από κοντά τους Ολυμπιακούς Αγώνες όσο και οι τηλεθεατές ζουν για τις μεγάλες στιγμές που προσφέρει. Χιλιάδες κόσμος εκτός από τους αθλητές εμπλέκεται σε κάθε Ολυμπιάδα όπως τεχνίτες, εργάτες, προπονητές, δημοσιογράφοι κ.α.

Είναι όμως τα πράγματα όπως στην αρχαιότητα; Πολλές είναι οι διαφορές των Ολυμπιακών Αγώνων άλλοτε και σήμερα.

- Οι Ολυμπιακοί αγώνες γίνονταν μόνο στην Ολυμπία κάθε τέσσερα χρόνια, ενώ σήμερα γίνονται κάθε τέσσερα χρόνια αλλά σε διαφορετικό κράτος κάθε φορά.
- Παλιά, πριν αρχίσουν οι αγώνες, προσέφεραν θυσία στο Δία μπροστά στο άγαλμα του, ενώ σήμερα γίνεται τελετή έναρξης στο Ολυμπιακό στάδιο.
- Οι αθλητές που έπαιρναν μέρος ήταν μόνο από την Ελλάδα, ενώ σήμερα παίρνουν μέρος αθλητές από όλα τα κράτη.
- Η Ολυμπιακή φλόγα γυρνούσε σ' όλη την Ελλάδα, ενώ σήμερα περνάει από όλα τα κράτη.
- Γινόταν εκεχειρία και σταματούσαν οι πόλεμοι, ενώ σήμερα δε σταματούν οι πόλεμοι.
- Απαγορευόταν η είσοδος στις γυναίκες, ενώ σήμερα μπορούν να παρακολουθήσουν τους αγώνες.
- Έπαιρναν μέρος μόνο άνδρες αθλητές, ενώ σήμερα παίρνουν μέρος και οι γυναίκες.
- Στους αρχαίους Ολυμπιακούς αγώνες οι αθλητές αγωνίζονταν γυμνοί.
- Οι Ολυμπιονίκες ήταν πρόσωπα σεβαστά και τους αποδίδονταν τιμές ηρώων. Και σήμερα οι ολυμπιονίκες τιμώνται και απολαμβάνουν τον έπαινο και το θαυμασμό όλων.
- Οι αθλητές έπαιρναν ως έπαθλο ένα στεφάνι ελιάς, ενώ στους σύγχρονους δίνονται ένα μετάλλιο, ανθοδέσμη και χρηματικό ποσό.

Ολυμπιακή Σημαία

Η Ολυμπιακή σημαία προτάθηκε από τον Πιέρ ντε Κουμπερτέν στο Ολυμπιακό Κογκρέσο το 1914 και έκανε το ντεμπούτο της στους Ολυμπιακούς Αγώνες στην Αμβέρσα του Βελγίου το 1920.

Οι 5 δακτύλιοι συμβολίζουν τις 5 ηπείρους: Ασία, Ευρώπη, Αφρική, Αμερική και Αυστραλία. Πιστεύεται πως επιλέγηκαν τα συγκεκριμένα χρώματα των δακτυλίων επειδή ένα τουλάχιστον από αυτά τα χρώματα υπάρχει στην σημαία κάθε χώρας. Κατά την τελετή λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων ο δήμαρχος της πόλης που φιλοξένησε τους Αγώνες παραδίδει την Ολυμπιακή Σημαία στο δήμαρχο της πόλης που θα φιλοξενήσει τους επόμενους Αγώνες.

Ολυμπιακή φλόγα

Το ανάμμα μιας φλόγας κατά την έναρξη των Αγώνων, η οποία να μένει αναμμένη μέχρι το τέλος τους, ήταν μια παράδοση των αρχαίων Ελλήνων η οποία όμως αναβίωσε και στους σύγχρονους Αγώνες. Αρκετά πριν από την έναρξη κάθε Ολυμπιάδας, ανάβεται ο Ολυμπιακή φλόγα από τις ακτίνες του ήλιου στην αρχαία Ολυμπία, και μεταφέρεται από αθλητές και άλλα άτομα με τρέξιμο στην πόλη που θα φιλοξενήσει την Ολυμπιάδα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

Πληροφορίες για τους ολυμπιακούς αγώνες στην αρχαία Ελλάδα έχουμε από τα κείμενα των :

- Adolf Boetticher (1842-1901), επιμ. (1883) (στα Γερμανικά). *Olympia, das fest und seine stätte, nach den berichten der alten und den ergebnissen der deutschen augrabungen (1883)*. Βερολίνο: J. Springer. Ανακτήθηκε στις 17 Νοεμβρίου 2009.
- Ελένη Πλακωτή, Το θρησκευτικό στοιχείο στους Ολυμπιακούς Αγώνες κατά την Αρχαιότητα, Διδακτορική διατριβή, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), Σχολή Θεολογική, Τμήμα Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας, 2006

Ολυμπιακά Αγωνίσματα:

Δικτυακός τόπος:

3lyk-polichn.thess.sch.gr/Olympiaki_paideia/agones.htm

el.wikipedia.org/wiki/Ολυμπιακά_αθλήματα

Ολυμπιακά Σύμβολα:

Δικτυακοί Τόποι:

- el.wikipedia.org/wiki/Ολυμπιακά_σύμβολα
- http://hoc.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=155&Itemid=76&lang=elhttp://el.wikipedia.org/wiki
- <http://acharilaougmailcom.blogspot.gr/2010/01/3.html>
<https://sites.google.com/site/olympiakoiagones2004/Home/olympiaka-symbola>
- www.olympics.s5.com/symbols.htm

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:

- ΑΓΝΑΝΤΑΙΟΥ ΧΡΥΣΑ
- ΑΓΡΑΦΙΩΤΗ ΣΠΑΝΟΥΔΗ ΦΡΥΝΗ
- ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
- ΑΝΕΣΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
- ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ ΕΛΕΝΗ
- ΒΕΛΟΥΔΙΟΥ ΟΡΣΑΛΙΑ
- ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ ΜΑΡΙΑ
- ΔΕΔΟΥΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- ΚΑΡΑΜΗΤΡΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
- ΚΩΤΣΑΛΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
- ΜΑΡΚΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
- ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
- ΜΕΙΝΤΑΝΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
- ΜΠΟΜΠΑ ΔΗΜΗΤΡΑ
- ΣΚΑΝΤΖΗΣ ΜΑΡΙΟΣ
- ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
- ΤΖΙΤΖΩΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
- ΤΣΕΜΠΕΡΛΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- ΤΣΕΤΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
- ΦΟΥΦΟΥΛΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- ΧΡΥΣΙΚΟΥ ΜΑΡΙΑ-ΙΩΑΝΝΑ
- ΨΥΧΑ ΠΕΛΑΓΙΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΣΥΛΙΚΙΩΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ.

